DEN GLÖMDA CIVILISATIONEN

(VIMAANA 1)

av Lehel Répits

Översättning från
Ungerska:
L. Répits
E. Stasson

Tryckt hos UFO-Motala 1972

INLEDNING

Pyramiderna vid El Gizeh i Egypten har under gångna tider fascinerat många människor. Otaliga teorier har presenterats av såväl vetenskapsmän som religionsfanatiker. Ett genomgående drag i funderingarna kring byggnaderna i allmänhet och Stora Pyramiden i synnernet är, att man utgår från att byggnaderna tillkommit som resultat av ren byggnadsglädje eller för det orationella ändamålet att tjäna som gravplats åt någon hög dignitet.

Föreliggande kompendium är en redovisning av forskningsresultat som ger vid handen att det funnits en hittiils okänd högkultur här på Jorden. Denna högkultur upphörde att existera för 12.500 år sedan, i samband med att vår planet kolliderade med en mindre himlakropp. Resultaten av mitt forskningsarbete är så okomplicerat och uppenbart att jag många gånger ställt mig frågan: Varför har detta undgått de många skarpa hjärnor som tidigare syslat med gåtorna kring pyramiderna vid El Gizeh?

Den svenska översättningen av min ungerskspråkiga redovisning, VIMAANA I tryckt i ett fåtal exemplar 1971, överlämnas härmed till läsarens kritiska bedömning av sakinnehållet.

Skövde, 1972

Lehel Répits

NATURENS MÅTTSYSTEM

Det idag mest använda längdmåttsystemet är baserat på decimalsystemet. Fördelarna med måttsystemet /metern/ ligger i att det är mycket enkelt att använda vid division och multiplikation: 1 meter = 10 dm = 100 cm = 1000 mm o.s.v. Men om man vill dela måttet 1 meter med ojämna grundtal /femman undantagen/ som 3, 7, och 9 samt med det jämna talet 6, blir resultatet oavslutat /resultatet måste därför principiellt betraktas som felaktigt/. En annan nackdel visar sig vara den att naturen inte skapar något som grundar sigpå decimalsystemet. I naturen förekommer digniteterna 10, 100 o.s.v. endast i samband med ökning eller minskning av storleken på skapelserna. Hur oklart detta är för dagens människor återspeglas i dagens tekniska fiasko, vilket börjar att utformas till en ren katastrof situation.

Man kan ställa sig frågan: Finns det något samband mellan valet av ett måttsystem och den nu rådande kritiska situationen? Det finns tecken som tyder på detta! Om man grundar en civilisation på ett måttsystem som har ytterst liten samhörighet med naturens principer, kommer allt som skapas att stå i direkt motsats till naturen. Detta på grund av att man använt sig av ett "onaturligt" måttsystem. Resultatet blir besvikelse, eller som det ser ut att bli idag: KATASTROF.
Införandet av metersystemet skedde i Frankrike under 1790-talet. Vi vet att man införde metersystemet därför att man insett att övriga kända längdmåttsystem var underlägsna det nya. Vi vet att också att vår planet är 4,5 miljarder år gammal och att vi av denna enorma tidsrymd endast känner till vad som hänt under de senaste 6-7.000 åren. Allt som hänt före denna tidsperiod brukar man bokföra som stenålder. Denna åsikt får stöd av det faktum att människorna vid slutet av sista istiden verkligen levde under stenåldersförhållanden. Analogt med detta drar man slutsatsen att utvaklingsnivån före istiden också låg på stenåldersnivå. Därmed blev forntidsforskningen mycket enkel och bekväm: Ju större tidsavstånd ju lägre och gråare stenåldersnivå.

Före vår kända historiska tid / 10-11.000 år f.Kr./ existerade en civilisation som förintades av en naturkatastrof, vilken orsakades av en kollision med en mindre planet. Den därpå följande allomfattande flodvågen spolade bort nästan alla spår av denna civilisation. De människor som levde under denna civilisation insåg, det vi börjar ana under trycket av en tvångsituation, att arten som kallar sig HOMO SAPIENSIS kan existera i samspel med naturen endast om den accepterar naturens grundlagar. Dessa hittills okända förfäder kände väl till naturens grundlagar och försökte att följa dem genom att använda metoder som härmade naturens. Denna filosofi var av - gjort mer ändamålsenlig än den vi har idag: att härska över naturen. Man anammade därför naturens eget måttsystem och anpassade sitt kreativa arbetet efter detta. Utgångspunkten, då man sökte efter måtsystemet, var att man var medveten om att alla summor utgörs av grundtal från 0 till 9. Man gjorde därför en enkel analys, vilken bestod i att man undersökte hur grundtalen från 1 till 9 reagerade, dels när de användes som dividend och dels när de användes som divisor.

TABELL I.

:	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	1,0	0,5	0,3333	0,250	0,200	0,1666	0,14 2857 1	0,125	0,1111
2	2,0	1,0	0,6666	0,500	0,400	0,3333	0,28 5714 2	0,250	0,2222
3	3,0	1,5	1,0000	0,750	0,600	0,5000	0,42 8571 4	0,375	0,3333
4	4,0	2,0	1,3333	1,000	0,800	0,6666	0,57 1428 5	0,500	0,4444
5	5,0	2,5	1,6666	1,250	1,000	0,8333	0,85 7142 8	0,625	0,5555
6	6,0	3,0	2,0000	1,500	1,200	1,0000	0,71 4285 7	0,750	0,6666
7	7,0	3,5	2,3333	1,750	1,400	1,1666	1,00 0000 0	0,875	0,7777
8	8,0	4,0	2,6666	2,000	1,600	1,3333	1,14 2857 1	1,000	0,8888
9	9,0	4,5	3,0000	2,250	1,800	1,5000	1,28 5714 2	1,125	1,0000

I tabell I. ser man att talen är delbara utan rest om man använder 2, 4, 5 och 8 som divisor. Vi vet att 2 och 5 är äkta delare. Men här ser man något mer: Nämligen att femman återspeglar jämna siffror / 2, 4, 6 och 8 / i resultatet och att dessa siffror återkommer regelbundet efter varje tal som är jämnt delbar med fem. Vid division med 2, 4 och 8 slutar resultaten med 0 eller 5. Endast med talen 3, 6 och 9 ger trean och sexan jämnt avslutade resultat.

Åttan är också ett intressant tal. Efter kommatecknet visar sig hela talraden i följd,med undantag av 4 och 9.Alltså: 1, 2, 3, -, 5, 6, 7, 8, - 0.

Ur tabell I kan vi plocka ut grundtalens första grupp,de jämna talen 2, 4, 5, och 8.Gruppens mest karakteristiska representant är FEMMAN eftersom den är ojämn,men har de jämna talens egenskaper.

TABELL II

1:		2:		3:		4:		5:		6:		7:		8:		9:	
1	1,0000	1	2,0000	1	3,0000	1	4,0000	1	5,0000	1	6,0000	1	7,0000	1	8,0000	1	9,0000
2	0,5000	2	1,0000	2	1,5000	2	2,0000	2	2,5000	2	3,0000	2	3,5000	2	4,0000	2	4,5000
3	0,3333	3	0,6666	3	1,0000	3	1,3333	3	1,6666	3	2,0000	3	2,3333	3	2,6666	3	3,0000
4	0,2500	4	0,5000	4	0,7500	4	1,0000	4	1,2500	4	1,5000	4	1,7500	4	2,0000	4	2,2500
5	0,2000	5	0,4000	5	0,6000	5	0,8000	5	1,0000	5	1,2000	5	1,4000	5	1,6000	5	1,8000
6	0,1666	6	0,3333	6	0,5000	6	0,6666	6	0,8333	6	1,0000	6	1,1666	6	1,3333	6	1,5000
7	0,142847	7	0,285714	7	0,428571	7	0,571428	7	0,714285	7	0,857142	7	1,000000	7	1,142857	7	1,285714
8	0,1250	8	0,2500	8	0,3750	8	0,5000	8	0,6250	8	0,7500	8	0,8750	8	1,0000	8	1,1250
9	0,1111	9	0,2222	9	0,3333	9	0,4444	9	0,5555	9	0,6666	9	0,7777	9	0,8888	9	1,0000

I den andra tabellen ser man att femman och de jämna talen vid division med 3, 6, 9 och 7 ger oändliga resultat.Från denna tabell hämtar vi grundtalens andra grupp: 3, 6 och 9.Gruppen representeras av TREAN.Sexan och nian är ju multiplar av trean.

Sista gruppen består av 0, 1 och 7. Nollan och ettan har inget praktiskt värde som divisor eller multiplikator.Kvar står det tal som i alla tider ansets vara mest mystiskt: SJUAN.

Antikens vise män och medeltidens alkemister lade stor vikt vid detta tal.Av allt att dömma kände de få verkligt geniala alkemisterna till talets verkliga innebörd.De visste,att sjuan är den i naturen befintliga dynamikens tal.Sjuans egenskaper ser man i tabell III.Där har jag med 7 som divisor dividerat alla tal mellan 1 -7,d.v.s. en fullständig cykel.Från 1 - 6 får man oändliga resultat,där talen återkommer periodiskt efter sjätte decimalen.Den sjunde divisionen ger självklart ett avslutad resultat d.v.s. 1,000.

TABELL III

1 : 7 = 0	1	4	2	8	5	7	= 27
2 : 7 = 0	2	8	5	7	1	4	= 27
3 : 7 = 0	4	2	8	5	7	1	= 27
4 : 7 = 0	5	7	1	4	2	8	= 27
5 : 7 = 0	7	1	4	2	8	5	= 27
6 : 7 = 0	8	5	7	1	4	2	= 27
7 : 7 = 1	0	0	0	0	0	0	
	27	27	27	27	27	27	= 162

6/7 + 1/7 = 1 = 162 + 27 = 189

Vid summering av talen i decimalraderna blir resultaten såväl vågrätt som lådrätt: 27.När man multiplicerar 27 med radernas eller kolumnernas antal blir resultatet 162.Det betyder att 1/7 = 27.Därav följer att 7/7 = 189.Talet 189 är jämnt delbart med alla rationella tal från 1 - 9.Med andra ord det kommer att uppstå ett avslutat resultat.

I tabell III ser vi att siffrorna i resultaten upprepar sig i en bestämd ordningsföljd och att de visar en pulsrande dynamik.

TABELL IV

	1 : 7 =	0	1	4	2	8	5	7
	3 : 7 =	0	4	2	8	5	7	1
	2 : 7 =	0	2	8	5	7	1	4
	6 : 7 =	0	8	5	7	1	4	2
	4 : 7 =	0	5	7	1	4	2	8
	5 : 7 =	0	7	1	4	2	8	5

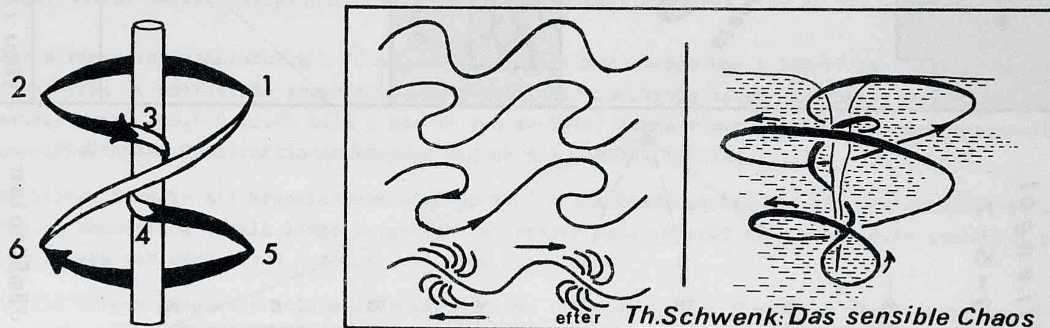
Grafiskt kan man åskådliggöra sjuans dynamik på följande sätt: Eftersom dividenderna i tabell III är ordnade i ordningsföljden 1 - 2 - 3 - 4 - 5 -6 blir decimalraden periodiskt omväxlande.I tabell IV har decimalraderna placerats i ordningsföljd genom att andra decimalraden börjar med 4 vilket är decimal nummer två i första decimalraden.Tredraden börjar med 2 o.s.v.Om vi nu skriver ut de divisioner som motsvarar resultaten,får dividenderna följande ordningsföljd: 1 - 3 - 2 - 6 - 4 - 5. Om man försöker att sammanbinda dividenderna

med en kurva som når dem i ordningsföljden 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6,kan man göra detta obehindrat med 1 - 3 - 2. För gruppen 6 - 4 - 5 måste man börja med en ny kurva.På detta sätt får man en bild av två olika rörelseriktningar: en utifrån inåtriktad rörelse och en inifrån utåtriktad rörelse.D.v.s. en centripetal och en centrifugal rörelse.Alla rörelser i naturen grundar sig utan undantag på dessa två motsatta rörelser.Naturens tredje rörelseschéma är ett resultat av en kombination av de två första rörelserna: nämligen VIRVELRÖRELSEN.

Det är den inåtriktade centripetala rörelsen som tillsammans med den utåtriktade centrifugala rörelsen är den energiskapande rörelsen i naturen.På denna kombinationen grundar sig bl.a.trombernas och vattenvirvlarnas enorma krafter.Dessa virvral är ingenting annat än miniatyrmönster av spiralgalaxernas,ja hela universums rörelsemönster.I den kombinerade rörelsen svarar den centripetala för gravitationskrafterna samtidigt som den centrifugala svarar för antigravitationskrafterna.Alla rörelser i dagens teknik grundar sig enbart på den centrifugala rörelsen,d.v.s. på 1/3 av naturens rörelsemönster.Det är därför inte underligt att man endast uppnår en 30% verkningsgrad i våra maskiner.

Om vi sammanbinder de grafiska bilderna av de två motsatta rörelserna i tabell IV får vi fram virvelbildningens schéma.Intill denna bild ser vi två jämnförelsebilder som är hämtade från Theodor Schwenks bok:"Das Sensible Chaos".

Bild nr. 1

Om ett fordon eller farkost skulle framdrivas på grund av de två rörelserna,som naturen själv använder,skulle dess kapacitet inte kunna jämnföras med något av dagens fortskaffningsmedel.Ett sådant fordon eller farkost skulle till sitt verkningssätt överenstämma med planeternas och solsystemens verkningssätt och som ett miniatyrsystem fungera i samklang med naturen.Ett sådant drivsystems tekniska och mekaniska förverkligande är inte en omöjlighet.Under årtusenden har vi grubblat över innebörden av gamla symboler,vilka egentligen/en stor del/ är TEKNISKA SYMBOLER som hänvisar till en konstruktion där de grundläggande virvelrörelsernas naturlagar utnyttjas. Men i stället för att försöka finna den tekniska lösningen på symbolerna har man stiftat meningslösa religioner där dessa symboler blivit föremål för religiös dyrkan.

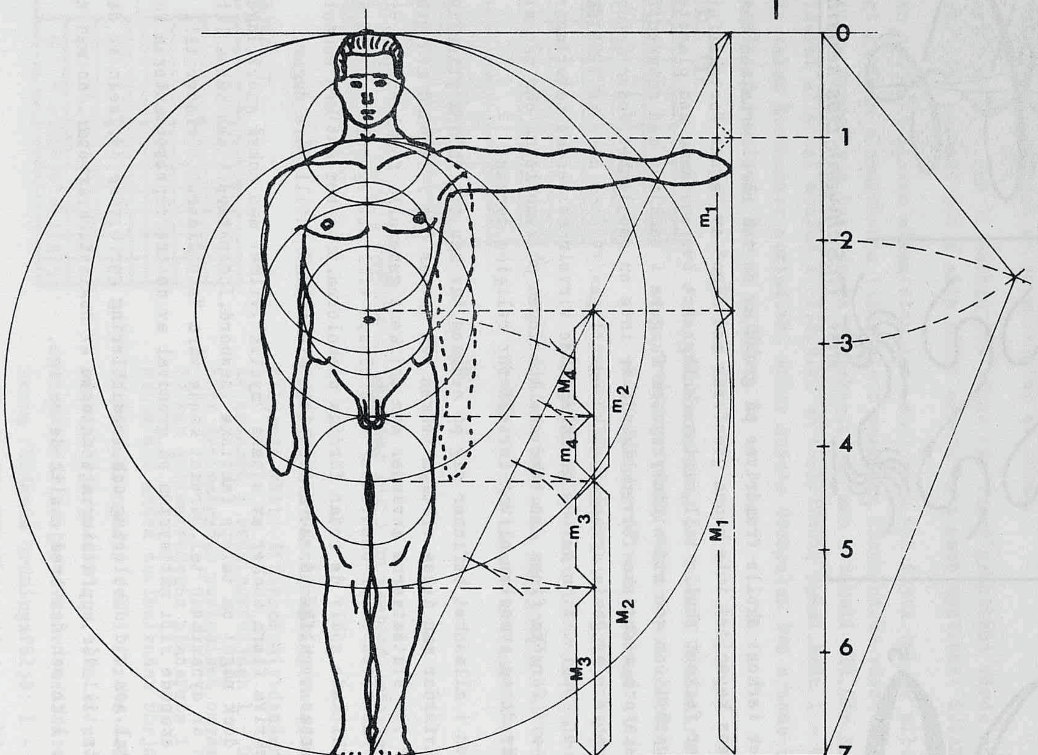
Idag,när religionen i allmänhet befinner sig på nedgång,tar man till andra ytterligheter.Med ironiska leenden avfärdar man dessa viktiga tecken och sätter dem i samband med vidskepliga tolkningar.Som "bevis" för slutsatserna använder man antikens generella förklaringar,vilka delvis är felaktiga.Man tar /medvetet eller omedvetet/ inte hänsyn till att symbolerna INTE är skapade under antiken.Man hittade själv de redan färdiga symbolerna.Eftersom antiken endast förstod dem delvis,har symbolernas verkliga innebörd förblivit misstolkad intill våra dagar.

Man skulle kunna skriva flera böcker av sjuans "mystik",vilket man också gjort.Ingen av dessa böcker innehåller dock något om talets faktiska innebörd.Ingenstans i den kända litteraturen står det att sjuan är dynamikens tal.Däremot kände våra "stenålders" förfäder till naturens "hemligheter" och skapade sitt måttsystem på grundval av de tre representanterna för grundtalen.

<u>TREAN</u>:Ett ojämnt tal,som vid dubblering och tredubblering ger 6 resp. 9.Trean är dessutom Naturens Tal. I motsats till vår uppfatning,att naturen är dualistisk,arbetar den med en trialitet, där två enheter är lika och den tredje olik de övriga.

Bild nr.2

Dürers Gyllene snitt

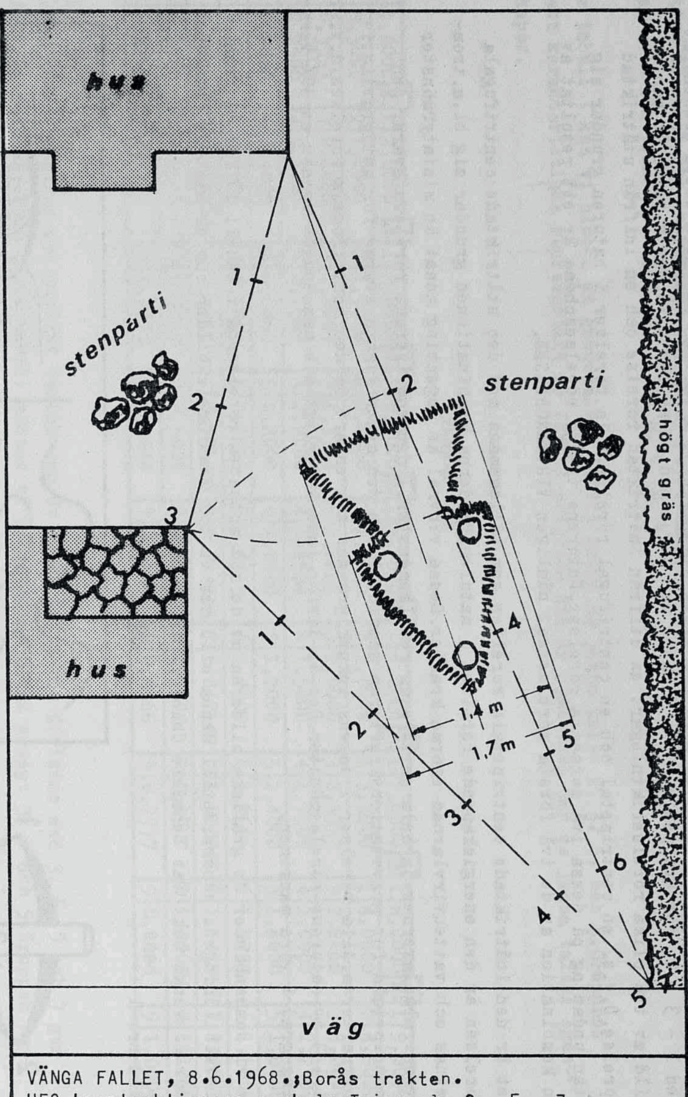

$M = M:(m+M)/m = 0{,}618$

Den geometriskt konstruerade proportionella människokroppen.

Teckningen utförd efter förebild i boken: B.W.Jaxtheimer TECKNA OCH MÅLA

Jämförelse med det Gyllene Snittet

VÄNGA FALLET, 8.6.1968.;Borås trakten.
UFO konstruktionens nyckel: Triangeln 3 - 5 - 7
(Pilens spets visar 5-6 bågraders avvikelse från avsedd riktning. Grundskissen är hämtad ur NYA REKORD nr.14.1969, varefter den geometriska analysen har utförts.

På potentialernas område känner vi plus och minus potentialer. Det finns en tredje som oacceptabel nog ej räknas med, trots att den är lika viktigt som de två övriga: Den neutrala NOLLAN. Grundämnena i naturen återfinns i tre tillstånd: Gas och vätska vilkas fysikaliska lagar i stort sett är identiska, samt i fast tillstånd. Det så betydelsefulla ämnet vatten / H_2O / av vilket det livsviktiga sötvattnet förekommer minst, täcker 2/3 av jordytan, 1/3 utgörs av fastland. Vatten består av 3 atomer, av vilka 2 är lika / väte = H_2^+ / samt en olik / syre = O^-/. Det förekommer i tre tillstånd: Ånga /gas/, flytande /vätska/ och is /fast tillstån/. Hos träden kan vi urskilja 2 likartade former: Kronans grensystem och det i jorden befintliga rotsystemet. Den tredje är den raka stammen som utgör förbindelsen mellan rotsystem och krona. Grundfärgerna är tre: rött, gult och blått, av vilka två övergår i de osynliga delarna av spektrum - det infraröda och det ultravioletta.

FEMMAN: Ett ojämnt tal som innehåller de jämna talens egenskaper. Den är "äkta" divisor. Om man dividerar ett tal med 5/10, får man samma resultat som vid multiplikation med 2. Femman kan således betraktas som jämnviktens tal som i kombinationen 5/10 vid multiplikation, delar talen i exakt två hälfter.

SJUAN: Talets egenskaper har analyserats i tabell III och IV och kan betraktas som den perio - diskt återupprepande dynamikens tal.

Om en sträcka delas i 7 delar och varje 1/7 betraktas som en enhet, får varje 1/7 ett talmässigt värde, enligt tabell III, av 27/27. Hela sträckans talmässiga värde blir då 7/1 x 27/27 = 189/27.

Den sträcka som människorna i försvunna civilisationen delade upp i 189/27 var längden av den geometriskt konstruerade proportionella människokroppen. Denna längd, utryckt i dagens mått, motsvarar exakt 180,000 cm. På bild 2 ser vi den av Dürer geometriskt konstruerade proportionella människokroppen. Konstruktionen baserar sig på det GYLLENE SNITTET.

Av bilden framgår att kropplängden utgöres av 7 x avståndet mellan hjässan och struphuvudet...
Fastän människans totala längd är mycket varierande från individ till individ, är avståndet mellan hjässa och struphuvud i stort sett lika hos alla.

Intill Dürers proportionella människokropp står en modell av de försvunna civilisationens geometriska måttsystem. Denna modell innehåller naturens principer beträffande längdproportionerna på naturens skapelser, d.v.s. det Gyllene Snittet. Modellen är en triangel vars sidor står i förhållandet 3 - 5 - 7.

Nästa bild visar en skiss av en gårdsplan i trakten av Borås, där ett UFO lämnat ett spår i en gräsmatta. Den aktuella händelsen är mest känd under beteckningen "Vänga fallet". Spåret utgörs av ett pilliknade märke som pekar mot gräsmattans hörn. Om man sammanbinder gräsmattehörnet med de närmaste hörnen på båda byggnaderna/relaterat till "pilen"/ får man fram en triangel med sidor som står i förhållandet 3 - 5 - 7.

Att en måttsystem med en basenhet på 180 cm, varit använt i olika delar av världen under forntiden finns det dokumenterade bevis på:

> "I den indiska delstaden Punjab vid Harapa intill floden Ravi hittade man ett stycke av ett snäckskal, som korrekt nog ansågs vara en del av en mätskala. Skalan var indelade i enheter på 6,7 mm som hade ett medelfel av 0,07 mm. Fyndet dateras till 2500 år f.Kr.

Henry Källson skriver i sin bok "Forntidens Teknik" följande om måttenheter:

> "...Dessutom stod framför templet de tvenne kopparpelarna Jakin och Boas, som förut omnämnts. Det hebreiska ordet Jakin betyder "att vara säker". I Konunga boken anges pelarna vara aderton alnar höga, d.v.s. c:a 11 m, men i Krönike boken anges höjden till 35 alnar eller 21 m /2.Krön.3:5/".

> "...I sydöstra Costa Rica, ej så långt från gränsen till Panama, har man funnit ett sextiotal perfekt runda stenklot, en del av dem 1,8 m i diameter."

Med andra ord blir varje aln 0,6 m d.v.s. 1/3 av stenklotens diameter eftersom 0,6 x 3 = 1,8. Stenklotens diameter i sin tur överensstämmer med det indiska snäckskalet vars mätskala var indelad i enheter om 6,7 mm / 6,7 mm x 270 = 1.809 mm/.

Man vet idag att den aln,som judarna använde i vardagslag ej var 0,6 m lång,den var c:a 0,5 m. I Bibeln däremot nämns ofta en annan sorts aln: nämnligen "Ängelns aln". Hur lång Ängelns aln var,berättar bl.a. profeten Hesekiel i kapitel XL vers 3 och 5:

3/ -Och dit förde han mig,och se,där
stod en man vilkens utseende var
såsom koppar;han hade ett linnesnöre
i sin hand,så och en mätstång;och han
stod vid porten.-

....

5/ -Och jag såg,att en mur gick utomkring
huset,runt omkring det.Och mätstången
som mannen hade i sin hand,var sex alnar
lång,var aln en handsbredd längre än
en vanlig aln.Och han mätte murbyggnadens
bredd:den var en stång,och dess höjd:
den var en stång.-

Att "Ängelns mått" baserade sig på en människans längd,bevisas av texten i Johannes uppenbarelsebok /kap.XXI:17/:

17/ -Och han mätte dess mur till etthundra
fyrtiofyra sing/aln/,med människas mått,
vilket är Ängelns.*-

I denna vers utsäges tydligt att människan och änglar,vad beträffar formen på kroppen var lika och att själva måttet utgjordes av kroppslängden.

Omräkningsfaktor till det glömda måttsystemet erhålles på följande sätt: 3 x 5 x 7 = 105.0m vi vill veta motsvarigheten i meter t.ex för sträckan 378/27,så dividerar man 378/27 med 105/27. Resultatet blir 3,60m.När man vill omvandla ett mått i meter till det gamla måttsystemet,multipliceras värdet i meter med 105/27 ,t.ex. 1,8 m x 105/27 = 189/27.

Talet 27 har hittills förekommit så ofta att det kan vara lämpligt att göra några påpekande om detta.Talet återfinns ej bland de s.k. "mystiska talen" men det kanske kommer att betraktas som ett sådant efter de följande raderna: Talets första egendomlighet ligger i förhållandet att det är ett av,naturens tal upphöjt på sig självt / 3^3=27 /.Talet 27 förekommer ganska ofta i naturen antigen oförändrat,multiplicerat eller dividerat med 10.

Naturliga logaritmens aproximativa värde	27/10	e = 2,71828...
Absoluta nollpunktens " "	-10 x 27	- 273°C
Månens massa är 1/3 x 1/27 av jordmassan		1/81
Månens syderiska omloppstid /medelvärde/	27 dagar 4 timmar 43 min. 11,5 sek.	
Månens synodiska " "	27 " 12 " 44 " 2,8 "	
Jordens färdhastighet runt solen	30 km/sek = 108.000 km/tim = 4 x 27.000 km/tim.	
En "Sol - dag"	27 jord - dagar.	

---

*I samband med att delar av detta material översattes till Esperanto,upptäckte översättaren att innehållet i Esperantobibeln och den Svenska bibeln skiljde sig åt på en väsentlig punkt.Därför gjurdes följande kommentar:
"Den uppmärksamme läsaren har säkert konstaterat,att bibelcitaten ej stämmer med den svenska bibelöversättningen.I den svenska bibeln lyder texten i vers 17: -Och han ... alnar efter människors mått,som ock är änglarnas.- I den svenska bibeln används pluralgenitiv för människa och ängel. Därigenom får man en intryck av att änglarna använder ett måttsystemet som är lika det som män - niskorna på Johannes tid använde.I esperantobibeln och i den ungerska bibeln används singular - genitiv varvid innebörden av texten blir helt annorlunda.I dessa två bibelöversättningar utsägs med exakta ord att måttet är en människas eller "måttet av en människa".

Och så till sist men inte minst viktigt,varelsen som kallar sig homo SAPIENSIS d.v.s. den förnuftiga /?/ människan,skapas normalt under en tidsperiod av 10 x 27 dagar = 9 månader eller 10 soldagar förflyter från befruktningen till födelsen.

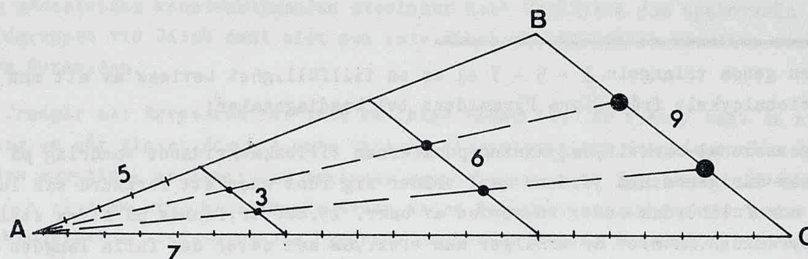
Som jag tidigare nämnt,avbildades naturens måttsystem med hjälp av en triangel.En annan triangel,där sidorna står i förhållandet 3 - 4 - 5 har av vår civilisation blivit känd under beteckningen "den egyptiska triangeln".Denna beteckning är sann så tillvida att det var Egypterna som hittade den först,bland alla den andra värdefulla teckningarna på Stora Pyramidens täckyta.Triangeln där sidorna stod i förhållandet 3 - 5 - 7 föll i glömska.

Triangeln 3 - 5 - 7 har inte anknytning bara till plan och rymdgeometri.Den har även ett samband med TIDEN.Det är inte alls så fantastiskt att Piazzi Smyth fick fram sin "pyramidmeter" genom att använda en tidsfaktor /antal dagar i ett år/ som dividend vid sina beräkningarna.Om en byggnad i sig "innehåller" en tidskomponent,gäller samma förhållande för det måttsystem som användes vid konstruktionen av byggnaden.

Vi känner till en sorts matematik,den teoretiska,vilken vi tillämpar i vårt vardagsliv på gott och ont eller till varje pris.Faktum är att den börjar bli för dyr för mänskligheten.Den teoretiska matematikens fanatiska tillämpning på allt mellan himmel och jord kan bli orsak till hela civilisationens undergång.Jag är ingen matematiker och kan därför inte förklara på vilka allmäna matematiska lagar som följande beräkningar grundar sig.Kanske man i framtiden,om vår civilisation i överhuvudtaget har en sådan,kommer att lösa detta.

Följande bild visar en triangel vars sidor blivit proportionellt förstorad.Vid förstoringen användes 3 som utgångsbas,varvid 3:ans "släkttal" /6 och 9/ kommer till användning.

Bild nr. 3

Eftersom man fördubblat och tredubblat 3:ans sida,har även de övriga sidorna förstorats på samma sätt.Den geometriska figuren innefattar samma principer som gäller för Universums expansionsmönster.Enligt astronomiska teser förändras Universum endast till sin storlek men behåller formen oförändrad.De matematiska beräkningarna utförs i storleksordning och på så sätt att sidornas värde i varje triangel multipliceras,som om det vore fråga om volym.

I	3	x	5	x	7	=	105
II	6	x	10	x	14	=	840
III	9	x	15	x	21	=	2.835
							3.780 / = 2 x 10 x 189 /

Vad det gäller resultatet vill jag här påpeka att G.Adamsky fotograferat en rymdfarkost som konstruerats bl.a. på grund av "cirkelns kvadratur" och har en diameter av 3.780/27 ,d.v.s. 36,00 meter.

De erhållna resultaten 105., 840., samt 2.835 är delbara med varandra på följande sätt:

2.835 : 840 = 3,375   2.835 : 105 = 27   840 : 105 = 8

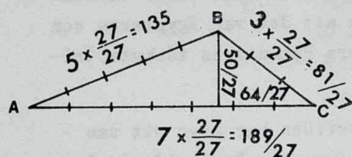
De sist erhållna resultaten av divisionerna ger följande resultat vid multiplikation :

$3,375 \times 27 \times 8 = 729 \quad /= 27^2/$

Vid räkneoperations början fann vi att summan av resultaten från trianglarna I, II och III talmässigt motsvarade 2 ggr sjuans sida / 189/27 = 7 / multiplicerat med 10.Med utgångspunkt från detta förhållande divideras resultatet med 2 varvid man erhåller resultatet 364,5 vilket är antalet dagar som innefattas i ett normal år med en felmarginal av 0,5 dag.

Ett enda exempel kan lätt bli betraktat som ett slumpartat resultat,därför behövs minst ett till.

Bild nr. 4

Om man delar triangeln med ett lodrätt linje från B och i rätvinkel mot sidan sju / se bilden / erhåller man två trianglar. Den minsta triangelns sidor har följande värden: 81/27, 64/27 och 50/27.Om man multiplicerar 81 x 64 x 50 blir resultatet 259.200*, d.v.s. 10 precessionalcyklar.En precessionalcykel /25.920 år/ är den tidsrymd det tar för jordaxeln att omskriva en cirkel genom de 12 stjärnbilderna.I astronomisk litteratur anges att tidsrymden är c:a 26.000 år för en precessionalcykel.

På grund av att Stora Pyramidens täckyta blev avlägsnad har feltolkningar kommit till.De kunskaper som nedtecknades på täckytan skulle möjligen dagens människa ha kunnat tolka på rätt sätt. Egypterna hade inga förutsättningar att klara uppgiften,de var för okunniga.Hade täckytan funnits kvar idag skulle texternas innehåll ha omöjligjort alla grundlösa teorier.Detta gäller såväl de religiösa sekternas teorier som de idag gällande egyptologiska teorierna.De båda lärornas teorier är baserade på samma svaga grundval.Vore egyptologins version bara någårlunda korrekt,skulle detta utesluta alla andra spekulationer.

Allmänt tar man för givet att Stora Pyramiden byggdes under IV. dynastien /egyptologerna påstår ju detta/ och att den som huvuduppgift haft att förvara liket efter Cheops.I själva verket är det så att alla dessa påståenden blir ytterst svaga hypoteser,utan någon reel grund,när man har plockat bort det "auktoritativa skalet".Hypoteserna stödjer sig på hänvisningar till andra auktoriteters likaledes grundlösa påstående och det hela liknar "katten på råttan,råttan på repet" principen.

---

*Att tidberäkningen genom triangeln 3 - 5 - 7 ej är en tillfällighet bevisas av att man fått fram värdet på precessionalcykeln från Stora Pyramidens två basdiagonaler:

"...Den stora precessional-cirkeln,dagjämningspunkternas tillbakaskridande vandring på ekliptikan,som åstadkommes därigenom,att jordens axel vrider sig runt utan att förändra sin lutning mot ekvatorn,och som fullbordas under en period av omkr. 25.800 år,finnes på flera ställen bestämt angiven i pyramiden.Antalet år erhåller man t.ex.,om man mäter den fulla längden av pyramidens bägge diagonaler,vilken för vardera går upp till 12.960 pyramidtum."

Citatet är hämtat ur boken "Keopspyramiden och dess hemlighet" av J.E.Holmberg /1918/.Värdet /12.920 pyramidtum/ fick Piazzi Smyth fram vid sina beräkningar och som bekant beskyldes han för att ha grundat sina teorier på givna värden.

Räkneoperationerna som utfördes med utgångspunkt från 3 - 5 - 7 triangeln visar klart att P. Smyth hade rätt trots allt.Ty : 3 x 27/27, 5 x 27/27 samt 7 x 27/27 där 1/27 kan vara vilken distans som helst,den ger endast uttryck för de proportioner som naturen använder när den skapar något.Det är självklart att,om måttsystemet i sig innehåller en viss egenskap,bör denna egenskap återfinnas i det byggnadsverk som skapades med måttsystemets hjälp.

NATURKATASTROFEN FÖR 12.500 år sedan

Som tidigare nämnts,talar man i egyptologiska kretsar om den "Egyptiska triangeln" vilken har sidor som står i förhållandet 3 - 4 - 5.Man anser allmänt att triangeln är en skickligt lösning då den automatiskt ger en 90° vinkel.Man anser även att triangeln huvudsakligen varit ett värdefullt instrument vid byggnadsarbete.Två saker stämmer dock inte när det gäller teorierna om 3 - 4 - 5 triangeln:

1/ Triangeln uppfanns ej av Egypterna.,

2/ Dess huvudändamål var inte att användas som hjälpinstrument vid byggnadsarbete.

Det finns nästan inte någon del i världen där man i folktraditioner och sägenfloran inte omtalar en världsomfattande naturkatastrof.Denna katastrof inträffade för ungefär 12.500 år sedan. I alla dessa legender,som härstammar från olika delar av jorden,beskrivs katastrofen likadant. Faktum är att triangeln 3 - 4 - 5 hade en allvarligare roll än att tjäna som hjälpinstrument vid byggnadsarbete.Den stod i strängt samband med jordklotet och naturkatastrofen som drabbade detta.Här kan det vara värdefullt att påpeka några fakta som belyser Egypternas kunskaper på astronomiska område.

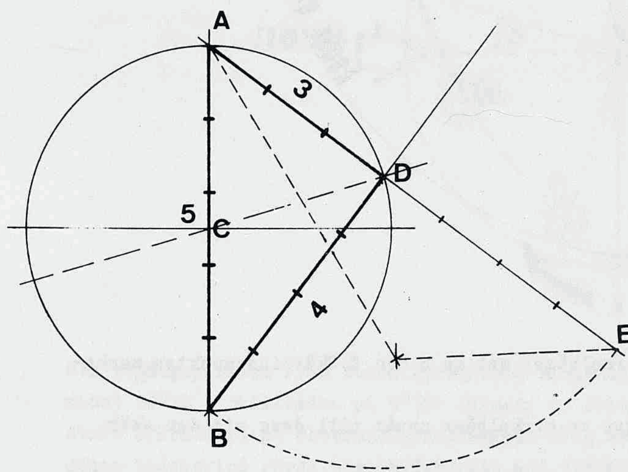
"De egyptiska astronomerna trodde länge att solen varje natt,utom synhåll från jorden,färdades från västra till östra horisonten i båt på en flod..."
"...egyptisk astronomi,matematik och naturvetenskap i huvudsak bara var fattiga släktningar till astronomi,matematik och naturvetenskap i Babylon..."/F.Hoyle:ASTRONOMI.,sid.77 - 78/.

De följande geometriska konstruktionerna utesluter helt Egypterna som upphovsmän till "abaka:n" till pyramidgruppen vid Gizeh samt sist men inte minst väsentligt:De utesluts som konstruktörer av den Stora Pyramiden.

Av citaten framgår att Egypterna för inte så länge sedan /400 år f.Kr./ hade en mycket dimmig föreställning om vår planet,för att inte tala om solsystemet och de universella lagarna.Vad beträffar den egyptiska arkitekturen,erkänner egyptologerna att Egypternas utveckling följt en ovanlig och ologisk utvecklingskurva.Medan andra folkgruppers arkitektur under tidernas lopp vidareutvecklades,visar den egyptiska byggnadskonsten en stadig försämring och allt mindre byggnadtekniska kunskaper.

Om nu Egypterna inte var upphovsmän till "abaka" /triangeln 3-4-5/,vem var det,och vilket ändamål tjänade triangeln 3-4-5 ? Svaret på den fråga finner man långt tillbaka i tiden.Så långt tillbaka i tiden att Egypterna inte existerade som en civilisation.Triangeln 3-4-5 har en fast anknytning med en naturkatastrof som drabbade vår jord för c:a 12.500 år sedan.Denna katastrof kan rekonstrueras med hjälp av bl.a. triangeln "abaka",varvid grunden till konstruktionen är strängt euklidisk.

Bild nr. 5

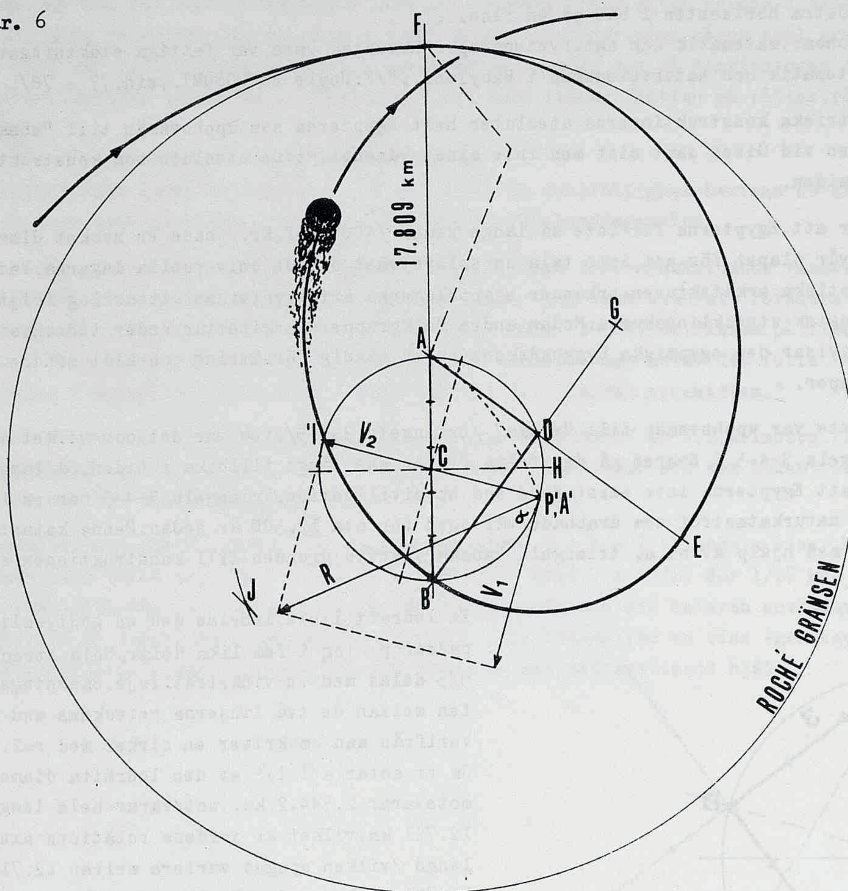
En lodrätt linje indelas med en godtyckligt passaröppning i fem lika delar.Hela sträckan, 5/5 delas med en vinkelrätlinje.Skärningspunkten mellan de två linjerna betecknas med C, varifrån man omskriver en cirkel med r=2,5/5. Om vi antar att 1/5 av den lodrätta diametern motsvarar 2.544,2 km.,motsvarar hela längden 12.721 km,vilket är jordens rotations axels längd /vilken uppges variera mellan 12.710 - 12.721 km,beroende på vilken bok man har i handen/.Jordaxelns övre skärningspunkt med cirkeln markeras med A samt den nedre med B. Med passare av 3/5 av "jordaxeln" och utgångspunkt från punkt A skär man cirkeln till höger om axeln.Skärningspunkten markeras med D och sammanbindes med punkterna A och B.Den nu erhållna triangeln har sidor som står i förhållandet 3 - 4 - 5.

Genom punkterna C och D drar man en rätt linje som kommer att stå i 16,5 båggrader mot ekvatorn. Linjen anger jordens ekliptika / d.v.s. jordaxelns lutning mot banan runt solen/ före naturkatastrofen. Idag är ekliptikans värde 23°36 . Den förutvarande ekliptikan, c:a 7 båggrader lägre än den nuvarande, hade till följd att jorden hade ett gynsammare klimat än idag. Polarområderna var ej så kalla och ekvatorområderna ej så heta som idag. Med andra ord: På vår jord härskade före katastrofen ett jämnare klimat. Detta har bl.a. fastslagits av offentliggjorda vetenskapliga forskningresultat.

Konstruktionen fortsättes genom att förlänga 3:ans sida i triangeln åt höger. På den förlängda 3:ans sida avsättes med utgångspunkt från D 4/5 av axelns längd. Skärningspunkten markeras med E. Med passarspetsen i A och med passaröppning 5/5 drages en cirkelbåge /under linje A-D-E/. Denna cirkelbåge skärs med en cirkelbåge med r = 3/5 från punkt E. Skärningspunkterna mellan cirkelbågarna bindes ihop med punkterna A och E. Man får därvid en triangel vars sidor står i förhållandet 3 - 5 - 7.

Den följande geometriska konstruktionen /se bilden/ är en rekonstruktion av själva naturkatastrofen. En katastrof som fick till följd att jordskorpan /manteln/ förskjöts 90°, en förändring av magmans polaritet med 180° samt en allomfattande flodvåg. I samband med detta vill jag påpeka att jag inte avser den lokala Bibliska "Syndafloden" som enligt Bibeln inträffade 2.372 år f.Kr., men som i verkligheten ägde rum c:a 4.000 år f.Kr.

Bild nr. 6

1/ Med passaröppning B-D, centrum i D, ifylles cirkelbågen mellan B och E. Skärningspunkten markeras med F.

2/ Med passaröppningen A-E, med centrum i A, drages en cirkelbåge uppåt till dess att den skär den förlängda A-B axeln.

3/ Med centrum i C och passaröppning C-F omskriver man en cirkel. Cirkeln representerar jordens kraftfältgräns, den s.k. "Roché gränsen", som av vetenskapsmännen anges liga 17.700 km över

jordytan. Enligt skalan för den nu aktuella konstruktionen / 1/5 = 2.544,2 km/ liger den på 7 x 2.544,2 km = 17.809 km.

4/ Med passaröppning B-F /12/5/ och passarspetsen i B fullbordas den främmande himlakroppens bana utanför Roché gränsen.

5/ Sedan himlakroppens infallsbanan blivit rekonstruerad "baklänges" fortsätter vi med den utgående banan genom att först förlänga sträckan B-D uppåt. På den förlängda sträckan B-D överförs sträckan A-D, varefter skärningspunkten betecknas med G.

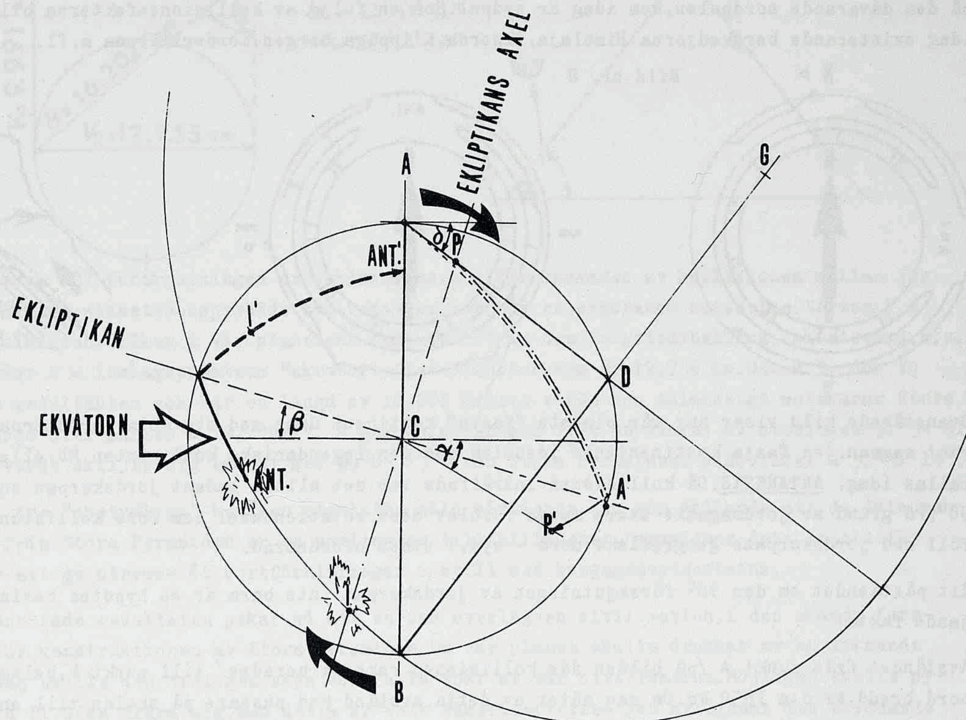
6/ Med centrum i G och med passaröppning G-B drar man en cirkelbåge från punkt B upp mot och över Roché gränsen. Den här sista cirkelbågen visar hinlakroppens utgående bana efter kollisionen. Därmed är kollisionsbanan rekonstruerad i sin helhet.

7/ Från punkt H skär man cirkelbågen ovanför sträckan A-D med passaröppningen = A-D. Genom skärningspunkten och punkt C drages diametral linje, vilken representerar ekliptikans axel. Där ekliptikan skär den kolliderande himlakroppens bana får man den plats på jorden där anslaget inträffade. Platsen för anslaget har betecknats med I. Den punkt som uppstår där ekliptikan skär sträckan A-D har betecknats med P. Vid punkten P byggde man upp pyramidgruppen vid Giza.

8/ Med passaröppning B-H och centrum i P och resp. I "förskjuter" man dessa punkter 90° "medsols". De förskjutna punkterna märks P' och I'. Därefter konstrueras punkt J med utgångspunkt från P resp. P' och med passaröppning A-E. Med samma passaröppning med centrum i J sammanbindes punkterna P och P'. Den sista cirkelbågen representerar längd och riktning av jordskorpans förskjutning.

9/ På samma sätt rekonstrueras längden /9.991 km/ samt riktningen av punkt A:s förskjutning till A' med J-A passaröppning. Punkt A är identiskt med den geografiska NORD polen före kollisionen.

Bild nr. 7

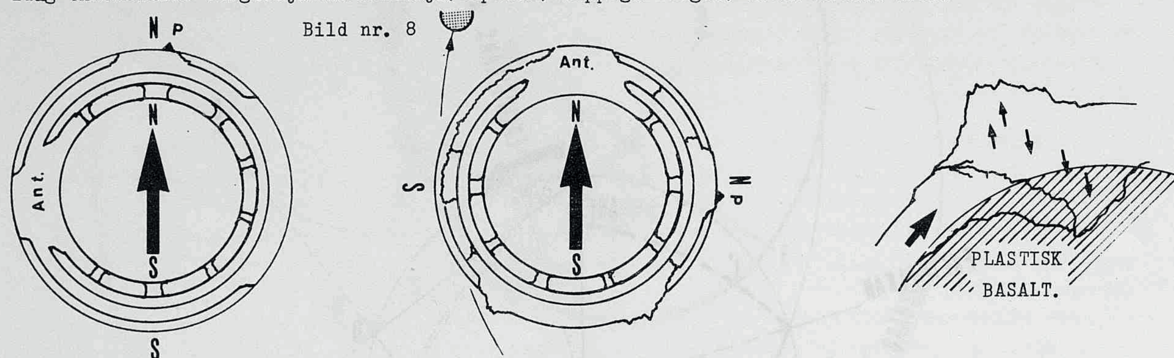
Med utgångspunkten från Stora Pyramidens nuvarande position skulle förskjutningslängden ha varit minst 96°32'. Skillnaden på 6°32' /minst/ är inte en direkt följd av kollisionen och innan, den i stort oföränderligt roterande, jordsmagman drog med sig jordskorpan i sin rotationsriktning. Under denna tidsperiod rörde sig jordskorpan med nedsatt hastighet /tröghetslagen/ ett kort stycke i sin gamla rotationsriktning c:a 7°. På grund därav gled P' mot S /Norr idag/ och ANT' på motsatta sidan av jordklotet mot N /Söder idag/.

Roché gränsens värde är hämtat ur "Boken om månen" av H.C.King,där det anges att gränsen ligger 17.700 km ovanför jorden när det gäller systemet månen - jorden,d.v.s. 2,87 x jordradien. Påståendet stämmer dock inte riktigt eftersom 2,87 x polarradien blir 18.254 km och om man använder värdet för ekvatorialradien blir värdet ännu större. Det mest troliga resultatet erhålles vid multiplikation med 2,8 alltså 2,8 x 6.360,5 = 17.809 km.

På rekonstruktions bilden syns tydligt att den främmande himlakroppen "gled" in under Roché gränsen i en mycket flack vinkel /c:a 9°/. Genom att infallsvinkeln var så "plan" uppstod ingen sprängning av himlakroppen när den passerade kraftfälts gränsen. Väl inne i atmosfären blev den vitglödande av friktionen,men den slog i jordens yta i ETT stycke vid punkten I. Inslagspunkten återfinner vi idag ungefär i Stilla havets mitt. Med detta faktum i medvetandet förstår man orsaken till att jordskorpan är tunnast just i den delen av Stilla havet. Detta är också förklaringen till att man inom detta område hittar flest aktiva undervattens och fastlands vulkaner. I det här område hittar man de största havsdjupen också. Vissa vetenskapsmän påstår att en del av jordens ursprungliga massa saknas och anger Stilla havet som ursprungplats för den saknande massan.

Vid kollisionen mellan jorden och den mindre planeten förändrades alltså kontinenternas läge i förhållande till de fyra väderstrecken. Längden på förskjutningen var c:a 9.991 km,d.v.s. 1/4 av den longitudinaliska omkretsen eller 90°. Den kolliderade planeten kom från sydost och själva nedslaget skedde på en plats som låg nästan diametralt motsatt till den dåvarande nordpolen /belägen i Afrika/ vilken efter kollisionen förskjöts till sitt nuvarande ekvatoriella läge. Efter inslaget kanade den kolliderande himlakroppen utmed Stilla havets botten mot kontinenten Antarktis,som var verkligt "fasta" kontinenten. Legenderna talar om "Jordens Navel",en beteckning som innebär att kontinenten är sammanvuxen med någonting. I detta fall kan det enbart vara fråga om en sammanväxning med den eventuella understa ,tjockare sekundera jordskorpan. Vid sammanstötningen med "jordens navel" stötes himlakroppen ut i världsrymden.och navel kontinenten drog med sig hela jordskorpan runt den flytande magman i jorden innandöme. Kontinenten stannade på den dåvarande nordpolen,som idag är sydpol. Som en följd av kollisionsefekterna bildades de idag existerande bergkedjorna:Himalaja,Alperna,Klippiga Bergen,Korderillerna m.fl.

Bild nr. 8

Ovanstående bild visar hur vår planets "fasta" kontinent drog med sig hela jordskorpan 90° runt magman. Den fasta kontinentenär identisk med den legendariska kontinenten MU,eller som den kallas idag, ANTARKTIS. Då kollisionen inträffade var det alltså endast jordskorpan som förskjöts 90°. På grund av jordmagmans stora massa förblev dess rotationsaxel som före kollisionen sammanföll med jordskorpans geografiska nord - syd,i stort oförändrad.

Att påståendet om den 90° förskjutningen av jordskorpan inte bara är en hypotes bevisas av följande fakta:

Avståndet från punkt A /på bilden där kollisionen rekonstruerades/ till punkt P,belägen på 73,5° nord bredd,är c:a 1850 km. Om man mäter av detta avstånd med passare på skalan till en karta över Nordafrika och sätter passarspetsen vid El Gize,finner man att cirkelperiferien skär Libyens och Nigerias gränsområden.

Följande citat från Göteborgs Tidningen 12/5.70 visar att det finns auktoriserade forskare som misstänkt att ett polområde skulle legat utmed cirkelperiferien i Saharas mitt:
"Ett team med geologer klädda i kortbyxor och solhattar,letade nyligen efter sydpolen och hittade den - i mitten av Sahara öknen....För det första så ligger området - som omfattar Marocko,

Mauretanien, Algeriet, Nigeria, Libyen och Chad...Radioaktiva tidbestämningar av stenarna pekade på en ålder av 450 miljoner år."

I artikeln påstås att sydpolens förflyttning mot norr skett långsamt. Att Saharas centrum en gång varit polarområde stämmer, men tidsavgivelsen för förskjutningen stämmer inte. Det behövs kanske inte påpekas, men bestämning av ett föremåls ålder och bestämning av tidsrymd för dess förflyttning är två skilda saker.

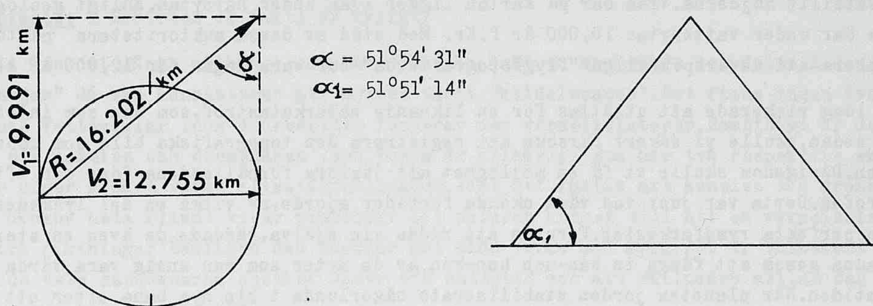
Vem som helst kan flytta en sten på jordytan var som helst, under kortare eller längre tidsåtgång, och stenens ålder kan fastställas korrekt. Det faktum att man fastställt den geologiska åldern på stenen ger inte automatiskt svar på tidsåtgången för förflyttningen. Förflyttningsmomentet kan ju här pågått från sekund till miljontals år. Med samma självsäkerhet, som man anger tiden för förflyttningen, fastslår man kategoriskt i artikeln, att det upptäckta polområdet varit SYDPOL. Här bör man kanske påpeka att påståendet avser SYDPOLENS läge IDAG. Faktum är emellertid att det som vi anser vara SYDPOL idag var NORDPOL för 12.500 år sedan!

Det förhåller sig nämnligen så, att utöver den 90° förskjutningen av jordskorpan, bytte jorden omloppsbana kring solen och kom därvid att hamna upp och ned i den nya banan. D.v.s. jorden stötes i en kastbana in mot solen och välte 180°..

Nästa bevis är läget för P' på bild 7. Vinkeln anger att P' är beläget på c:a 31° sydlig bredd. Om man tittar på en karta över Egypten finner man att pyramiderna vid El Giza ligger något över 30:e breddgraden på norra halvklotet. Placeringen av P' på bild 7 visar ju bara jordskorpans förskjutning på 90° och redovisar inte den 180° kantringen efter kollisionen, som placerade pyramiderna på norra halvklotet i enlighet med dagens Nord - Syd begrepp.

Det tredje, och bokstavligen orubbliga, beviset är den Stora Pyramiden. Beviset är av sådan art, att det kan inte tystas ned eller bortförklaras, vilket bild 9 ilustrerar.

Bild nr. 9

Vid den allmänna 90° förskjutningen av jordskorpan, som förorsakades av kollisionen mellan jorden och den mindre planeten, uppträdde två vektorer som har en avgörande betydelse. Vektor 1 = förskjutningslängden, vilken i vår planetens fall är 1/4 av den longitudinaliska omkretsen, d.v.s. 9.991 km. Vektor 2 = inslagspunktens "ekvatoriella" diameter som är 12.756 km. Genom V_1 och V_2 erhåller man resultanten som har en längd av 16.202 km, ett värde som talmässigt motsvarar Stora Pyramidens höjd över marken = 16.200/27. R sammanfaller med V_1 i en vinkel av storleken 51°54 31". Detta vinkelvärde skiljer sig endast med 00°03 17" från Stora Pyramidens sidovinkel = 51°51 14".

De nu nämnda tre "obetydliga" bevisen utesluter alla påstående som gör gällande att de data man räknat fram från Stora Pyramiden är en samling av tillfälligheter. Pyramidens data är alltför korrekta för att ge utrymme åt bortförklaringar i still med kungagravsteorierna.

De förut redovisade resultaten pekar på att en oss överlägsen civilisation, i den okända forntiden står för konstruktionen av Stora Pyramiden. Om vår planet skulle drabbas av en liknande katastrof idag skulle den troligen sopa bort alla spår av vår civilisation. Möjligen skulle pyramiderna vid El Giza klara sig, men detta är inte säkert, eftersom man avlägsnat den skyddande täckytan bl.a. på Stora Pyramiden. Det som naturkrafterna inte lyckades förstöra det lyckades mänsklig dumhet spoliera genom att materialet i täckytan togs till minaretbyggen i Memphis.

Förutom de förutnämnda bevisen finns det kartografiska bevis också. Om man studerar en karta över Antarktis ser man tydligt ett c:a 1000 km brett "ärr" som löper över kontinenten i sydvästlig riktning. Man kan klart urskilja var den främmande planeten slog i kontinenten och var den sedan stöttes ut från jorden. På plats där planeten stöttes ut i världsrymden ser man att kontinentens kustlinje rivits upp och slängts åt sidan.

Det är möjligt att de som hävdat att kontinenten MU existerar / i strid mot den "logiska" och dogmatiska världsuppfatning som än så längre härskar/ kommer att bli besvikna. Dessa personer påstår ju att kontinenten MU, i samband med en naturkatastrof blev utslagen från jordskorpan och att den saknade kontinenten finns kvar i omloppsbana kring jorden; d.v.s. som vår måne /Ivan Troeng: Kulturer före istiden/.

I sin bok "MU-den sjunkna kontinenten" placerar E.Wilcox den försvunna kontinenten på Stilla havets botten. G.Adamski påstod vid den danska SUFOI-kongressen 1963 att MU förintades genom ett atomkrig. Även om vi idag är tillräckligt "skickliga" för att en gång i framtiden kunna förinta oss själv och jorden genom ett atomkrig, så innebär inte detta att den försvunna civilisationen upphörde att existera av samma orsak.

Det är korrekt att en stor del av den legendariska kontinenten saknas, men huvuddelen av kontinenten finns kvar och är känd under namnet Antarktis och är som bekant belägen på den nuvarande Sydpolen. Det skulle vara mödan värt att ta ett jordprov från "ärrets" kant och jämnföra detta med ett prov från de orörda delarna av kontinenten. Vid en undersökning av jordprovernas "infrusna" magnetmönster bör det finnas tydligt skildnader mellan dessa. Både ärret och bergskedjan vid dess kant bildades nämnligen som en direkt följd av planetkollisionen.

Man får inte glömma att nämna Piri Reis kartor i samband med kontinenten MU, d.v.s. Antarktis. Erich von Däniken berättar i sin bok "Olösta gåtor ur mänsklighetens förflutna" om kartor som man påträffade i Topkapi palatset i Istambul. Dessa kartor är så korrekta att de överensstämmer helt med kartor som framställts med våra "modernaste" kartografiska metoder. Bl.a. är Antarktis mycket exakt återgivet på Amiral Piri Reis kartor. De bergkedjor som finns angivna på Piri Reis karta över Antarktis upptäcktes av vår civilisation först år 1952, d.v.s. 250 år efter att amiral Piri Reis kartor hittades. Dessa kartor anses vara så exakta kopior av förebilderna att man utgår från att originalet bör ha varit ett "flygfotografi", taget från extremt höjd, som skulle motsvara satellit höjderna. Visa öar på kartan ligger idag under havsytan. Enligt geologer hamnade dessa öar under vattenytan 10,000 år f.Kr. Med stöd av dessa auktoriteters påstående kan man konstatera att de ursprungliga "flygfotografierna" bör vara tagna för 12.000 år sedan.

Om jorden idag riskerade att utsättas för en liknande naturkatastrof, som den som inträffade 12.500 år sedan, skulle vi säkert försöka att registrera den topografiska bild som uppstod efter kollisionen. Därigenom skulle vi få en möjlighet att jämföra förhållandena före och efter naturkatastrofen. Detta var just vad våra okända förfäder gjorde, av vilka en del lyckades rädda sig i sina perfekta rymdfarkoster. Förutom att rädda sig själva, räddade de även en stor del av jordens fauna genom att fånga in han- och hon-kön av de arter som man ansåg vara värda att säkra åt framtiden. När planeten jorden stabiliserats någorlunda i sin nya bana efter ett par hundra år, släppte man djuren fria igen. När man "återplanterade" djuren, släppte man dem inte på de platser där de ursprungligen hämtats, utan på sådana platser där klimat-förhållandena efter katatrofen överenstämde med de som djuren varit vana vid. Fyndplatserna för de stora mammutliker och benresterna efter dessa är inte identiska med de platser som elefanterna lever på idag.

...ett par hundra år... det bör observeras att påståendet inte är ett tryckfel, det är i stället fråga om tidsrelativitet. Från det att katastrofen inträffade och till våra dagar har det förflytit 12.500 år. Enligt Einsteins relativitets teori skulle bara 9,5 år förflyta ombord på en farkost som färdas med ljusets hastighet, men hemplaneten /t.ex. jorden/ skulle åldras 12.500 år. I dag vet man att ljushastigheten / 300.000 km/sek/ inte är den maximala* eller den s.k. ABSOLUTA hastighetsgränsen. Man kan faktiskt fråga sig om det är korrekt att tala om ABSOLUTA faktorer i samband med en RELATIVITETS TEORI???

Noas"ark"var med all säkerhet inte en träark utan den är identisk med de så häftigt förnekade, men i hemlighet så efterlängtade, "tefaten" och deras moderskepp. Bibeln har <u>delvis</u> rätt /en sak som man märker på många ställen i den boken/, skilnaden är bara att "skeppet" seglade på rymdens oceaner och inte på jordens vatten-oceaner.

Av min fortsatta redogörelse kommer det att framgå, att berättelsen om Noas ark inte är det enda stället i Bibeln som utsatts för prästerskapets och skrivarnas "redaktionella justeringar". Dessa så kallade "justeringar" gjordes, dels på grund av okunnighet och dels för att materialet skulle stämma med prästerskapets egna välgrundade ändamål och åsikter.

Att jordskorpans 90°:s förskjutning inte skedde långsamt under miljoner år finns det bevis för i de fynd man gjort av numera utdöda arter av jordens fauna. Världens nuvarande fauna är ganska rik trots att vissa arter helt försvunnit och att andra arter är på "god" väg att bli utrotade tack vare våra tvivelaktiga värderingar av tekniken och en ännu tvivelaktigare naturvetenskap. Forntidens djurvärld som bara delvis är känd, var förmodligen mycket artrik. En välkänd representant från den tiden är mammuten, som anses vara en föregångare till dagens elefant. Man ser oftast mammuten på bilder som beskriver följande scen: En halvvild, uthungrad människohop utrustad med stenyxor och andra stenvapen omringar en hopplöst kämpande mammut i en arktisk miljö. Den ojämna kampen slutar med att jättedjuret besegras. Vi vet att mammutens efterföljare; elefanten i fritt tillstånd uteslutande lever under subtropiska klimatförhållanden. Elefanten brukar vistas i områden där råder god tillgång på gräs och drickvatten. Det låter därför som en paradox när man läser följande rader i ett lexikon:

"Den sista stora nedisningen karakteriseras av en köldälskande fauna, såsom mammut, ullhårig noshörning, grottbjörn, grotthyena, m.fl. stora däggdjur."

Utgår man från de fakta, som de förutnämnda bilderna och citaten innehåller, skulle man strängt taget hitta dessa djurarters avkomma i arktiska områden med -30 till -40°C vintertid. Det är endast isbjörnen som "lydigt" lever i de av uppslagsboken anvisade områdena. De övriga, av de uppräknade djurarterna, föredrog det varma subtropiska klimatet. Förmodligen av ren okunnighet. Svensk lexikon / 1951 års upplaga, Malmö/ skriver följande rader om mammuten:

"M. levde i Nord - och Mellaneuropa och i Sibirien samt i Nordamerika. Framförallt i Sibirien har påträffats mängder av M. i den "fosila isen" och den ständigt frysna jorden...man har funnit lik av M. så välbevarade att rovdjur ätit deras kött. M. hade hög manke med fettdyna.".

Att mammuten fått beteckningen "köldälskande" kan kanske bero på det "logiska indiciet" att det nuvarande klimatet i Sibirien de fakto är kyligt.

På samma sätt kan det långa ullhåret och fettdynan ha haft en avgörande betydelse i den "logiska indiciekedjan" då man konstaterar att djuret varit "köldälskande". Det finns ingen tvekan om att ullhår och fettpucklar inom djurvärlden fungerar som värmeisolatorer. Samtidigt är det välkänt faktum att kamelen och dromedaren /den förra är ullhårig/ som har två respektive en fettpuckel, lever under mycket varma klimatförhållanden. Just det faktum att kamelen och dromedaren lever under öknens heta klimat visar praktiskt att naturen känner till att en värmeisolator fungerar i två riktningar: Nämligen den skyddar mot både värme och kyla. Det är välbekant att temperaturen i de hela sandöknarna sjunker under 0°C nattetid och att skilnaden mellan dag och nattemperatur kan bli 40 till 50°C.
I Sibirien har man funnit kroppar av mammut med gräs i munnen infrusna i isblock. Det faktum att djuren hade gräs i munnen borde ha uppfattats som sensationellt, eftersom det motsäger de förut redovisade teorierna, där man beskriver mammutens livsmiljö som arktisk. Officielt har man konstaterat att mammuten försvann på grund av kylan samt på grund av brist på vegetabilisk föda /gräs/ Hur kan man då förklara den uppenbara paradoxen i fyndet av gräs i munnen på ett dött jätte djur, som man påstår skulle ha SVULTIT ihjäl?

Nej, djuren dog ut av en helt annan orsak och denna var inte en långsam svältdöd. Det skulle ha uteslutit möjligheten att hitta gräs = FÖDA i de döda djurens munnar. Djurartens utplånande skede snabt. Djuren har ju påträffats infrusna i isblock, vilket tyder på att djuren efter sin plötsliga död /de han ju inte att svälja sista tuggan av "middagmålet"/ hamnat under avsevärda mängder vatten. Det bör också vara uppenbart att djurkropparna efter döden inte kan legat i "vattentemperatur" allt för långt tid eftersom köttet i djurkroppen skulle börjat rutna och därmed förlora sin "färskhet". Allt tyder på att de områden som djuren vistades på, utsattes för en mycket snabb avkylning, långt under fryspunkten. En avkylning som endast kan ha skett under mycket drastiska förhållande där snabba klimatförändringarna ingår i bilden. Den snabba klimatförändringen förorsakades av jordskorpans 90° förskjutning i samband med planetkollisionen.

Bild 9 åskådliggör den kraftresultant vars verkan alla föremål på jorden blev utsatta för vid kollisionsmomentet. Mammuten var ingen undantag. Men på grund av sin relativt stora massa klarade den sig inte. Den slogs ihjäl vid kollisionen och kropparna täcktes sedan av vatten och jordmas-

-sor som kom på drift. Eftersom de förutvarande subtropiska områdena efter kollisionen hamnade under arktiska klimatförhållanden frös vattnet till is inom 1/2 - 1 dygn och mammutkropparna blev djupfrysta. Dessa har sedan kommit i dagen och blivit upptinade under perioder med stark sommar värme och antigen rutnat bort eller blivit föda åt rovdjur, som endast lämnat kvar benrester.

Att isbälten utbildades och expanderade efter kollisionen berodde på att atmosfären blev övermättad av stoft och ånga /Krakatoas utbrott år 1883 sänkte jordens medeltemperatur med c:a 5°C under flera år innan stoftet sjunkit till marken. Se G.Gamovs bok:"KOSMOS"/.

Om vi nu återgår till händelseförloppet vid kollisionen ser vi på bild nr. 6 ,att utgångsbanans vinkel mot Roché gränsen inte var så skarp som ingångsbanans. Utgångsvinkeln är c:a 33°, varför en del av materialet från den utslagna jordskorpan kom att splittras. En del av det splittrade materialet / klippblock av olika storlek/ stannade kvar i omloppsbana kring jorden inom Roché gränsen. Efter en viss tid och varvtal kring jorden föll materialet tillbaka mot jorden och landade i närheten av det läge där det en gång slogs loss. Planeten blev alltså utsatt för ett "stenregn". Detta stenregn finns nämnt i flera böcker. En av de äldsta som vi känner till är Bibeln, där man i Joshuas bok 10:e kapitlet finner vi ingående beskrivning av hela kollisionsförloppet.. .

X:11 Och när de så under sin flykt för Israel hade kommit till den sluttning som går ned ned från Bet-Horon, lät HERREN stora stenar falla över dem från himmelen, hela vägen ända till Aseka, så att de blevo dödade; de som dödades genom hagelstenarna voro till och med flera, än de som Israels barn dräpte med svärd.

X:12 Och Josua talade till HERREN på den dag, då HERREN gav amoréerna i Israels barns våld; han sade inför Israel:"Du sol, stå stilla i Gibeon, du måne, i Ajalons dal!"

X:13 Då stod solen stilla, och månen blev stående, till dess folket hade tagit hämnd på sina fiender. Detta finnes ju upptecknat i "Den redliges bok". Solen blev stående mitt på himmelen nästan en hel dag och hastade icke att gå ned.

Författarna Graves - Oatai påstår i boken "Hebreiska Myter" att "Den redliges bok" d.v.s. JASHARS BOK är skriven under förbiblisk tid. Enligt författarna en del av de heliga hebreiska skrifterna från den tiden, antigen genom att de medvetet förstördes eller helt enkelt tappades bort. En av dessa böcker är "Jahves krigförandes bok" och en annan är "Jashars bok"/=den redliges bok/. Jag har tidigare påpekat att ett typiskt drag hos prästerskapet var att man vid sammanställningen av Bibeln valde och vrakade bland skrifterna efter eget huvud. Detta har fått följd att dagens Bibel är både förvrängd och ofullkomlig. Trots de ihärdiga "förfalskningförsöken" finns fortfarande tillräkligt med avslöjande fakta kvar i de skrifter som tillsammans utgör Bibeln.

De tre verser som citerades tidigare, beskriver med 100%-ig korrekthet efterverkningarna av naturkatastrofen /=kollisionen/ när man nämner stenregnen och den förlängda dagen, resp. natten. Det är självklart att förskjutningen av jordskorpan, som fick den riktning som bild nr.11 visar, fick till följd att dagen på det solbelysta halvklotet förlängdes med 6-7 timmar, samtidigt som natten på den mörka sidan förlängdes med motsvarande antal timmar.

Mycket senare, i modern tid, har forskare skrivit om "hagelstenregnen" över jorden. En sammanfattning ges i Henry C.Kings bok:"Boken om månen" /1967, Bohuslänningen AB Uddevala/. Avsnittet citeras i sin helhet:

-"Under vistelsen vid H.M.S.Beagle i Australien 1834 fick Charles Darwin ett antal svarta glasaktiga föremål som kallades TEKTITER. Liknande föremål hade redan upptäckts i Böhmen och Mähren. Darwin trodde att de utgjorde droppar av vulkanisk glas vilka kastats ut från gamla vulkaner. Alltsedan Darwins tid har man funnit fler än en miljon tektiter i Australien. Många fler har upptäckts i Fjärran Östern, Afrika och Nordamerika. De har varierande men typiska former /speciellt stav, hantel och droppformade/ och är vanligtvis till storleken som små leksakkulor. Några är ihåliga, men alla är hårda, mörka och glasaktiga.

Formen hos de Australiska tektiterna visar att de en gång varit fasta kroppar vilka färdades fram genom rymden och sedan trängde igenom jordatmosfären längs spiralformade banor och med överljudshastigheter. En enorm friktion mot luften fick dem delvis smälta och anta sina nuvarande former. Men hur hamnade de egentligen ute i rymden? En åsikt är att de ursprungligen kom från jorden och kastades ut från vulkaner eller genom att väldiga meteorer föll ner. Deras höga halt av kiseloxid och aluminiumoxid skulle tyckas understödja denna åsikt, men å andra sida är det svårt att inse hur de kan ha uppnått de höga hastigheter som fordras för att nå ut i rymden. En annan åsikt är att de harstammar från månen, återigen antigen från vulkanutbrott eller från hett material som slungades ut vid meteorexplosioner. De skulle då ha en betydligt större chans att försvinna ut i rymden, där de kunde röra sig i banor kring månen, jorden eller t.o.m. kring solen. Hur som hälst skulle det finnas stor risk för dem att fångas in av jorden.

Nyligen upptäckte E.C.T.Chao vid USA:s geologiska institut att en filipinsk tektit innehöl små klot av nickel och järn med /troligtvis/ kosmisk ursprung. Det finns emellertid inga rapporter om liknande upptäckter från andra delar av världen. En annan viktigt upptäckt, som gjorts av E. Viste och E.Anders vid Chicagouniversitetet, är att tektiter inte visar några tecken till att ha utsatts för protonbombardemang. Detta skulle säkert ha inträffat om de hade befunnit sig ute i rymden under tiotusen år eller längre. De kan därför inte ha tillryggalagat några längre sträckor astronomiskt sett och kan således inte ha kommit från någon annan del av solsystemet. Ett stort problem är det sätt på vilket de är fördelade över jorden. Varför har t.ex. ingen hittats i Sydamerika eller i Europa utanför Tjeckoslovakien?-varför är de strödda över endast visa områden och varför finns de flesta av dem i Australien, Tasmanien, Thailand och Östindien? Ett sannolikt svar är enligt J.A.Okeef att tektiterna inom något stort område som Australia /Thailand/Java en gång tillhörde en större kropp vilken kom från månen, gav sig iväg genom den övre jordatmosfären och spred i smådelar längs en viss sträcka över jordytan....

Tektiter har förutom sina underliga former faktiskt helt normala egenskaper. De har en täthet på c:a 2,5 ggr vattnets och i sin sammansättning liknar de vanligt jordiskt bergmaterial. Om de verkligen härrör från månen, är vår satellit sammansatt av material som liknar de som ingår i jordskorpan...

...Om tektiterna inte kommer från månen, måste de ha ett annat ursprung. Beräkningar och laboratoriexperiment visar att några av de spillror som finns kvar efter ett nedslag där meteoriten haft hög hastighet har kastats iväg med hastigheter som varit större än meteoritens..."

Man är mycket nära sanningen då man identifierar tektiterna som jordmaterial. D.V.S. att de blev utslagna eller utkastade i rymden av vulkanutbrott eller genom väldiga meteor nedfall. Vad saken gäller är egentligen en fråga om hur jordmaterialet hamnade i rymden. Den del av jordmaterien /tektiterna/ som föll tillbaka på jorden passerade aldrig jordens kraftfältgräns. Detta material stannade kvar innanför Roché gränsen. Materialet var inte bara spillror av leksakskulosr storlek. G.Gamov beskriver i sin bok "Kosmos" /AB Bonniers,1962/ en meteor som slog upp en krater i Arisona för omkring 8.000 år sedan. Den aktuella meteoren skall enlig Gamov ha haft en diameter av minst 30 meter och en vikt av ungefär 200.000 ton. Meteoren beståd av nickeljärn.

H.Kjellson skriver i "Forntidens Teknik /i samband med teorierna om jordens kantring/ följande: -"Om kroppen vid sammanstötningen haft samma hastighet som jordens banhastighet, har dess storlek behövt vara c:a 80 mil i diameter för att åstadkomma de berörda ändringarna i jordens olika rörelser"-

Roché gränsen är belägen på ett avstånd från jordytan som motsavarar 2,87 x jordradien. På 2,77 astronomiska enheters avstånd från solen finner man asteroiden Ceres bana. Ceres har en ekvatordiameter av 770 km., d.v.s. c:a 80 mil. Det är mycket intressant att dra paraleller mellan tektiter och asteroider. G.Gamov skriver i sin bok "Kosmos" ganska utförligt om asteroider. Gamov börjar med att tala om, att den tyske astronomen Bode på 1700 talet genom sin talserie förutsåg banan för en okänd planet mellan Mars och Jupiter. År 1801 upptäckte den sicilianske astronomen Piazzi /obs!-ej Ch.Piazzi Smyth/ planeten Ceres. Upptäckten gav dock en efterklang av besvikelse. I den förutsagda omloppsbanan hittade man en himlakropp, men den var för liten för att kallas planet. Dess diameter var endast 770 km och blev därför betecknad som asteroid. Inom kort upptäcktes tre till: Pallas, Juno och Vesta. Idag har man bestämt banorna för mer än 1.500 asteroider. Den först upptäckta, Ceres, är fortfarande den största. Ett tjugotal har diameter på c:a 100 km, men de flesta är mycket mindre och täcker hela skalan ner till meter och decimeter. Fortsättningen av innehållet i det aktuella avsnittet i Gamovs bok citeras i sin helhet:

-"I stället för den planet som varslades av Bodes lag finner vi alltså en samling klippblock av varierande storlek som färdas i det område där den hypotetiska planeten borde ha varit.Är det möjligt att det en gång i tiden funnits en planet där och att den splittrats i tusentals bitar av någon okänd kraft?Den tanken är inte orimlig,och den får rent av ett visst stöd i observationsmaterialet.Det förefaller sålunda sannolikt att de meteoriter som ofta faller ner på jordytan är små fragment av en himlakropp som också gett upphov till asteroiderna.Vid sina undersökningar av meteoriterna har astronomerna funnit att några av dem /stenmeteoriter/ till sin sammansättning påminer om bergarterna i jordskorpan,medan andra /järnmeteoriter/ erinrar om vår planetens inre järnkärna.Det kan därför mycket väl tänkas att vi har att göra med fragment av en planet som en gång i tiden vandrat i sin bana mellan Mars och Jupiter.Varför splittrades i så fall denna "felande" planet i miljontals eller miljardtals bitar?Naturligtvis kan vi föreställa oss att denna planet en gång i tiden befolkats av intelligenta varelser som långt före jordmänniskan lärt sig forma flintstycken till pilstycken och /nästan/ tämjt atomkraften. Emellertid är det inte särskilt troligt att denna förklaring är korrekt,eftersom de meteoriter som faller ner på jorden inte innehåller några större mängder radioaktiva klyvprodukter.Det är mera troligt att den "felande" planeten,i den mån den varkligen existerat,antigen blivit krossad vid en kollision med någon annan himlakropp eller slitits sönder i småstycken av de övriga planeternas gravitation."-

Det är kanske lämpligast att jag förklarar min hypotes genom att börja med Bodes lag.Av två skäl är tabellen inte omtyckt av vetenskapern:Dels avslöjar inte det enkla systemet i sin princip,dels överenstämmer inte de sista två planetavstånden med verkligheten.Bode kunde själv inte ge någon förklaring,vare sig på den korrekta delen av tabellen eller på den felaktiga delen. Jag kan inte heller ge någon förklaring,men jag kan korrigera tabellen på ett enkelt sätt,så att även de sista planetavstånden i tabellen stämmer med verkligheten.Principen blir alltså inte avslöjad,men däremot blir det bevisat att naturen faktiskt har eget och enkelt system.

BODES TABELL

	Merkur	Venus	Tellus	Mars	Ceres	Jupiter	Saturn	Uranus	Neptun	Pluto
	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
	0	3	6	12	24	48	96	192	384	768
	4	7	10	16	28	52	100	196	388	772
Ast.enh.	3,9	7,2	10,0	15,2	27,7	52,0	95,4	191,9	300,7	395,0

Det observerade avståndet dividerat med 10 ger det korrekta värdet i astronomiska enheter.Av ovanstående tabell framgår det tydligt att de två sista värdena ligger långt ifrån gränserna för godtagbara aproximativa värden,d.v.s. resultaten är helt felaktiga.Förhållandet blir anorlunda när Bodes princip tillämpas.endast på de första sju planeterna.På de resterande tre planeterna tillämpas följande princip: Fyrorna är oförändrade i första raden.På rad två börjar man med 4^2 och därefter 5^2 och 6^2 eftersom de tre sista värdena i tabellen utgör början på en ny serie som kan förmodas ligga ett steg högre än den första serien/värdena som man fick genom kvadrering delas ej med 10/.Förfaringsättet med de tre sista planeterna är i stort sätt ingenting annat än en logisk fortsättning av Bodes lag på nästa högre plan.

	Merkur	Venus	Tellus	Mars	Ceres	Jupiter	Saturn	Uranus	Neptun	Pluto
	{4 0	4 3	4 6	4 12	4 24	4 48	4 96 }:10	4 4^2	4 5^2	4 6^2
	0,4	0,7	1,0	1,6	2,8	5,2	10,0	20,0	29,0	40,0
Ast.enh	0,39	0,72	1,00	1,52	2,77	5,20	9,54	19,20	30,07	39,50

Av ovanstående tabell framgår det att efter min korrektion ligger resultaten inom ramen för godtagbara aproximativa gränser /kanske det kommer att kännas en aning genant för astronomin att Bode trots allt hade rätt/.

Men för att återgå till jämnförelsen av sammansättningen i asteroider och tektiter,blir slutsatsen att likheten är mycket stor.Båda har likartad täthet och innehåller samma ämnen som jordmaterien.Den sista tidens undersökningar av mångruset har visat att månstenarna innehåller 10.000 ggr fler ädelgasatomer än genomsnittliga meteoriter.Ädelgasatomer är en biprodukt vid radioaktiva sönderfall /Källa angående mångrusets beskaffenhet:DET BÄSTA,september 1970/.Tar

man dessa påstående ad notam återstår endast möjligheten att en del av det utslagna materialet stannade kvar inom Roché gränsen för att senare falla tillbaka i närheten av sin ursprungsplats. Den resterande jordmaterien följde med Ceres ut i jordens gamla omloppsbana och bildade asteroid bältet.Att detta är en plausibel möjlighet visar laboratorieexperiment där man konstaterat att föremål som slås ut av meteorer kan få en högre hastighet än meteoren själv.Någon uppskattning av hur mycket materia som stannade inom Roché gränsen och hur mycket som följde med ut i Ceres nuvarande omloppsbana kring solen,finns inte.Det beror på att man tidigare inte tänkt på en variant i likhet med min teori.

Det finns ytterligare ett indicium som pekar på det strikta sambandet mellan jorden och asteroidbältet.Tre asteroider,Apollo,Adonis och Hermes kunde tydligen inte bestämma sig och intog omloppsbanor mellan jorden och Ceres.Man kan ju fråga sig hur - speciellt de små asteroiderna - kunde hamna så långt ut i asteroidbältet,om de blev utslagna från jordskorpan?De måste ju ha passerat marsbanan och man borde därför rimligen finna ett flertal asteroider kring Mars.Men idag vet vi att Mars endast har två "hemlighetsfulla" månar,med 8 respektive 15 km i diameter. På grund av att Venus ligger endast 0,3 astronomiska enheter från jorden,borde man även kring denna planet hitta asteroider.Men så är inte fallet.Den enda logiska förklaringen till det konstaterade förhållandet är att planetkollisionen ej inträffade i den NUVARANDE JORDBANAN,utan inträffade på 414,19 x 10^6 km avstånd från solen,d.v.s. där det enligt Bodes åsikt skulle ha funnits en riktig planet.För 12.500 år sedan fanns den på rätt plats,nämligen: JORDEN!

Påståendet kan till att börja med verka orimligt,men det finns ett otal bevis av olika karaktär,så väl skriftliga som muntliga,vilka stöder mitt påstående.Åldern på dessa bevis,särskilt de som är äldre än 8.000 år,har gjort att dagens vetenskapsmän förklarat dem vara legender utan relevans till verkligheten.Man tänker kanske inte på att bakom vissa "legender" finns ett intelekt som var betydligt "skarpare" än både Einstein och Newton.Under de gångna årtusendena har deras namn fallit i glömska,precis som man kanske om 800 år skall ha glömt namnen Einstein och Newton och vad de representerar.

Jag bör kanske börja min bevisföring med att börja med en fin samling ur H.Kjellsons bok "Forntidens Teknik".Innehållet i citaten är hämtade från olika folkslags legender.

"- Peruvianerna,förtäljer att deras förfäder fanns till före månen och kallar sig PROSELENER /Selen är namnet på månen/.
- Muyscos och Mozkus - raserna i Bogota,säger sig härstamma från proselener.Månens bildande sammanhänger hos dem med sagan om att en stor flod gick över jorden...
- Indianer i Nya Guinea berättade att deras förfäder existerade före månen.
- Columbia indianerna berättar att den stora katastrofen som träffade jorden skedde innan någon måne lyste i skyn.
- Arkadierna säger att deras förfäder fanns till före månen.De kallade sig proselener...

Men ännu intressantare är följande:

"- I Metamorfoserna,band XI,berättas om Phaetons olyckliga försök att köra sin faders solvagn.. Den unge korsvennen forlorar kontrollen då han stiger upp på himlen med solspannet och ser jorden långt under sig.Dragarna kommer ur kurs, stegrar sig och rusar blint framåt i en ny bana ej forut känd av dem.En stor förvirring uppstod bland stjärnorna,som ej längre följde sina gamla banor.Draken som var placerad nära polen och sedan tider stelnad av nordpolens köld,blev uppvärmd och återfick sin rörelse.Till slut måste den allsmäktige Allfadern döda Phaeton genom en blixt för att jorden inte skulle förbrännas av den hetta,mot vilken jorden sökte dölja sig i oceanernas vatten..."

...Rusa blint framåt i en ny bana ej förut känd av dem... område under Drakens stjärnbild /Nordpolen för 12.500 år sedan = Afrika/ blev uppvärmt och återfick sin rörelse...och att jorden inte helt skulle förbrännas av den hetta,mot vilken jorden sökte dölja sig i oceanernas vatten...liksom det också står i Metamorphosen,att Luna /!/ häpnade när han såg sin broder rusa i en bana som stod lägre än den förutvarande.Alla dessa rader talar i klartext om jordens banbyte och dess 180° vältning av jordaxeln.

Idag vet vi med säkerhet att de centrala delarna av Sahara en gång varit polarområde.Enligt de officiella påståendena skall området ha varit sydpol,medan jag anser att området varit NORDPOL.

Mitt påstående stöder sig bl.a. på berättelsen om Phaetons tragedi. I berättelsen nämns m.m. en allomfattande flod. Den allomfattande floden är en "detalj" vars existens man är enig om i dessa sägner. Den allomfattande floden sätts dessutom oftast i samband med månens födelse eller uppenbarelse på himlen.

Bland efterlämnade teckningar och ritningar är Dendera zodiaken en av de äldsta. Dendera templet är en mycket gammal byggnad som liger vid Nildalen i Egypten. Väggarna i templet är översållade med inristade teckningar vars innebörd antagligen förklaras av hieroglyftexterna under bilderna. En stor del av dessa texter saknar än idag översättningar som gör det möjligt att tolka innehållet i dem. Här finner man åter, /som så många gånger tidigare/ ett bevis på att egypterna fann en redan färdig skriftform, vilken de endast förmådde att lösa delvis. Begrepp som t.ex. elektricitet, magnetism och universum förblev okända begrepp för egypterna trots att dessa begrepp förmodligen finns i texterna. Den som önskar studera dessa ännu otolkade bilder och skrifter kan få ett smakprov på dem i H.Kjellsons "Försvunnen teknik" eller mera utförligt i Mariette:s bok "Dendera".

Den hieroglyfiska skriftnyckeln /Rosette stenen/ har avslöjat innehållet i de "egyptiska" skrifter som är av verkligt egyptisk ursprung, d.v.s. tillkomma under dynastierna. Trots skriftnyckeln är alltså en del av texterna och bilderna i Dendera templet olösta. Den berömda Dendera zodiaken är i själva verket två zodiaker, den nu kvarvarande bandzodiaken och den av Napoleon borttagna rundzodiaken som idag förvaras i Paris, i Louvren. På bandzodiaken, som löper runt väggen, finns mellan Lejonets och Jungfruns stjärnbilder en inramad orm vars kropp är böjd i zigzag - slingor så att stjärten når fram till huvudet. Enligt Kjellson symboliserar ormen den s.k. världsormen, vilkens rörelse enligt många folksägner förorsakar jordbävningar, översvämningar och orkaner, där månen förintades /ormen uppslukar månen/. Enligt precessionalcykeln befann sig Jorden mellan Lejonets och Jungfruns stjärnbilder 10.000 år f.Kr. Samma tidpunkt anger den Stora Sfinxen /en kombination av ett Lejon och en Jungfru/ vid Giza pyramiderna.

I rundzodiaken kan man spåra planeternas förskjutning i enlighet med precessionalcykeln. Här finner man också att månen anges som en självständig planet bland de övriga: Merkurius, Venus, Mars, Jupiter och Saturnus. Jorden kan man däremot ej återfinna bland de namngivna planeterna. I Vågens stjärnbild finns dock en stor oidentifierad planet. Det skulle vara mycket intressant att få denna planet identifierad. Ormen i bandzodiaken symboliserar det universella rörelsemönstret, den centripetala virvelrörelsen, som vi känner till ytterst lite om. Planeten Ceres, som kolliderade med Jorden, närmade sig i en centripetal, inåtgående SPIRALBANA.

Beträffande månens planetkaraktär finner man hypoteser även idag. H.Kjellson skriver följande om denna sak:

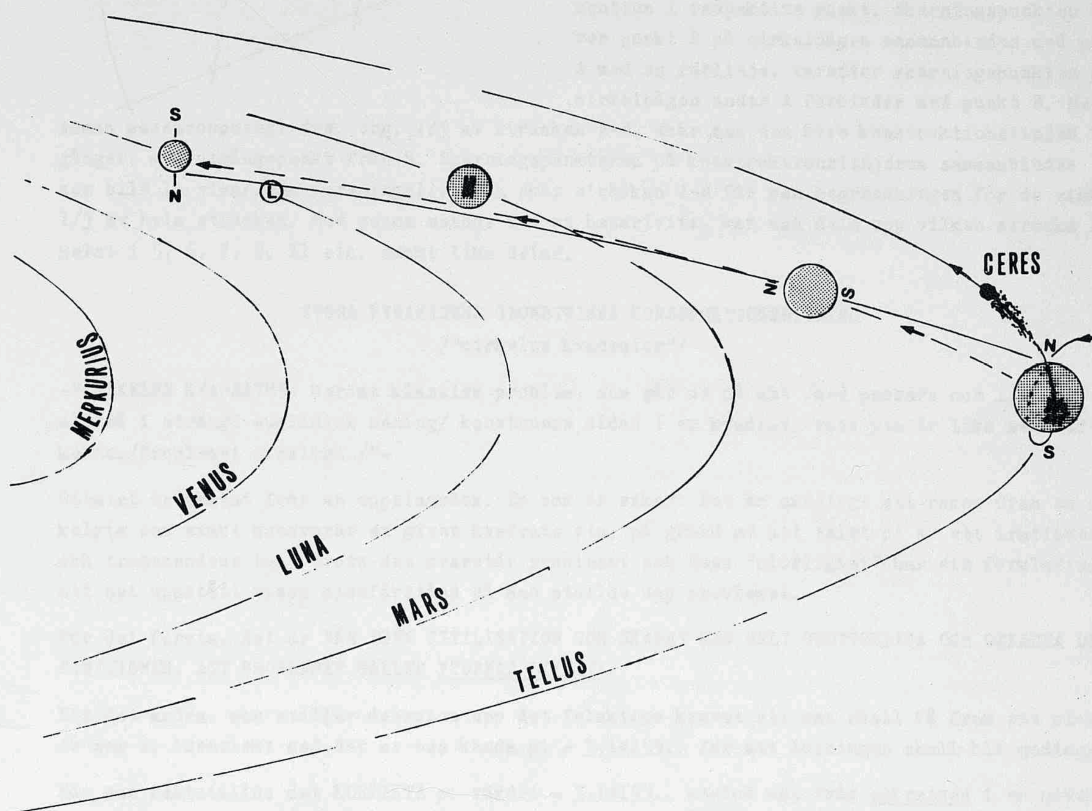
"Beträffande månens plats i planetsystemet är det intressant att finna att prof. Hannes Alfvén i sin kosmogoniska teori ang. planetsystemets tillblivelse finner, att på den plats jorden befinner sig skulle det strängt taget endast funnits en planet av månens storlek. Månen kanske är den äldre på platsen ifråga, Alfvén påpekar vidare att månens stora massa och stora avstånd från jorden visar att det inte är en vanlig satellit. Jorden och månen bildar i stället en dubbelplanet, och han framhåller särskilt starkt månens planetkaraktär."

Slutligen lämnar Stora Pyramiden också bevis för min hypotes. När man gör jämförelser i vårt solsystem använder man astronomiska enheter. I vårt solsystem använder man avståndet mellan jorden och solen som enhet. Det skulle vara mer korrekt om man utgick från solen då man vill fastställa en normgivande enhet, eftersom det de fakto gäller SOLSYSTEMET. När man fastställde jordens kraftfältgräns /Roché gränsen/ utgick man ju från jordradien. I metoden att välja avståndet jorden - solen som astronomisk enhet känner man igen den gamla "goda" medeltidsuppfatningen att: Runt den "stora" jorden roterar den lilla universum, eller ivärsta fall solsystemet.

Så vitt vi vet är solradien 690.000 km. Jag har tidigare nämnt att naturen använder decimaldigniteter endast i samband med förstoring eller förminskning av de verk som den skapat på grundval av sitt eget måttsystem /det Gyllene Snittet/. I kapitlet "Stora Pyramidens konstruktionsplan" framgår det att byggnadens totala höjd motsvarar 100 geometriskt konstruerade proportionella människokroppar á 189/27 = 180,000 cm. Sex sjundedelar av pyramidens totala höjd är synlig ovanför markytan. Om man skulle bygga en "astronomisk pyramid", vore det ganska naturligt

att utgå från t.ex.solradien /690.000 km/ x 100 och fastslå att detta avstånd skall representera 1/7 av pyramidens totala höjd. Enligt principerna för Stora Pyramiden skulle den synliga delen av vår "astronomiska pyramid" bli 6 x 690.000 x 100 = 414,000.000 km. På detta avstånd från solen finner vi idag asteroiden Ceres i omloppsbana kring solen. Det vill säga samma omloppsbana som jorden hade för 12.500 år sedan då Ceres kolliderade med vår planet. Eftersom proportionen 1/7 inte är bunden till ettabsolut värde är det praktiskt genomförbart att på pyramiden markera den nuvarande omloppsbanans avstånd från solen = 149,6 x 10^9 meter, d.v.s. 149,6 miljoner km. När jorden efter kollisionen med Ceres stöttes in mot solen i en kastbana, passerade vår planet Mars. Under passagen drogs större delen av marsatmosfären över till Jorden. Det samma hände med månens atmosfär när Jorden fångade in dem som sin framtida satellit. Då Jorden passerade Mars och Luna, blev de dessutom utsatta för ett meteorregn som vi idag kan se spåren av i form av mars - och månkratrar. Genom kastbane effekten inträffade dessutom en 180° vältning av jordklotets polaritet.

Bild nr. 10

Grundmaterialet till föreliggande arbete är det ungerska kompendiet VIMAANA I. som i juni 1971 blev tryckt i ett fåtal exemplar. Det ungerska kompendiet i sin tur är en komplettering av en artikelserie i UFO-INFORMATION som under titeln "Vimaana - dess geometriska konstruktion" publicerades våren 1970.

I det ungerska kompendiet har jag skrivit om förhållandet att jorden för 12.500 år sedan välte 180°. Utdrag av materialet har delgivits olika personer, som i de flesta fallen förklarat att det inte har någon relevans till dagens forskningsarbete.

I år, d.v.s. 1972 kunde man i en artikel i Arbetet:s västsvenska del /22.01.72/ läsa att man i Göteborg funnit bevis för att Jorden välte 180° för 12.400 år sedan. Beviset bestod av en borrkärna som man hämtat från 14,5 m djup. Docenten Nils Axel Mörner, vid kvartärgeologiska institutionen vid Stockholms Universitet, kunde vid undersökning av magnetfältet i borrkärnan konsta-

tera att jorden för 12.400 år sedan utsatts för en plötslig 180° polsvängning. Med andra ord, det som var syd pol då, är idag nordpol. I artikeln medger man att man ej känt till den, nu konstaterade, plötsliga polomsvängningen.

Den 24.02.1972 fanns i ARBETET ett kort TT-meddelande, där man uppger att ett forskningsteam i Stockholm och Amsterdam funnit bevis för att jordens polaritet svängde 180° för 12.500 år sedan. Det bör kanske observeras att den "auktoriserade forskningen" behövt dels 2 år längre tid än jag för att konstatera den 180° polsvängningen samt dessutom varit tvungna att använda en instrument utrustning som jag ej haft tillgång till. För mig känns det som en stor prestigevinst att ha fått en väsentlig del av mina forsknings resultat bekräftade.

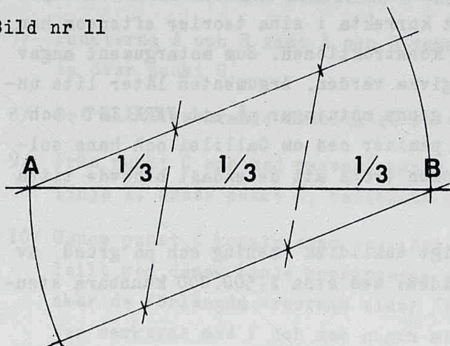
Forskningsteamets resultat bevisar att en del av "legenderna" innehåller 100% korrekta fakta och att vissa forntidsverk, som t.ex. Stora Pyramiden, är minnesmärke i vilka man "deponerat" ett koncentrat av kunskaper. Det enda som krävs är ett "öppet sinne", där självgodhet och dogmatism ges så lite utrymme som möjligt. Tyvärr kan man inte påstå att dagens vetenskapsmän, i allmänhet, är utrustade med detta "öppna sinne". Med sin självupptagna och dogmatiska livsuppfattning går de blint förbi de uppenbara sanningarna som är gömda i de avacerade minnesmärkena.

STORA PYRAMIDENS KONSTRUKTIONSRITNING

I kapitlet "Naturens måttsystem" påpekades förhållandet att 1., 10., 100 etc vid division med 3, 6, 7, och 9 ej ger avslutat resultat.

Inom geometrin är förhållandet anorlunda. Geometriskt kan man dela vilken sträcka som helst med vilket rationellt tal som helst och därvid ehålla exakt lika stordelar. Att man inom geometrin lyckas med det som är omöjligt i matematiken, beror kanske på att man arbetar med na - tuliga funktioner, som streck och cirkelbågar i stället för med tal. Nedanstående exempel visar hur en sträcka delas i tre lika stora delar, dvs. divideras med det rationella tal 3.

Bild nr 11

På en rätlinje utmärks en godtycklig sträcka med punkter som markeras med A och B. Med passaröppning A-B drages en cirkelbåge över punkt B med centrum i A. Med samma passaröppning från punkt B drages en cirkelbåge under A. Med en passar - öppning som motsvarar ung. 1/3 av sträckan A-B, skär man cirkelbågarna över B och under A med centrum i respektive punkt. Skärningspunkten över punkt B på cirkelbågen sammanbindes med punkt A med en rätlinje, varefter skärningspunkten på cirkelbågen under A förbindes med punkt B. Med samma passaröppning, dvs. ung. 1/3 av sträckan A-B, skär man den övre konstruktionslinjen 2 gånger, med utgångspunkt från B. Skärningspunkterna på konstruktionslinjerna sammanbindes nu som bild 11 visar. Där föreningslinjerna skär sträckan A-B får man begränsningen för de exakta 1/3 av hela sträckan. Med samma metod, som nu beskrivits, kan man dela upp vilken sträcka som helst i 5, 6, 7, 9, 11 etc. exakt lika delar.

STORA PYRAMIDENS GEOMETRISKA KONSTRUKTIONSRITNING
/"cirkelns kvadratur"/

-"CIRKELNS KVADRATUR: berömt klassisk problem, som går ut på att /med passare och linjal, alltså i strängt euklidisk mening/ konstruera sidan i en kvadrat, vars yta är lika med cirkelns./Problemet olösligt./"-

Citatet är hämtat från en uppslagsbok. En sak är säker: Det är omöjligt att räkna fram en cirkelyta som exakt motsvarar en given kvadrats yta, på grund av att talet pi är ett irationellt och transcendent tal. Trots det kvarstår problemet och dess "olöslighet" har sin förklaring i att det uppstått vissa missförstånd då man ställde upp problemet.

För det första, det är VÅR EGEN CIVILISATION SOM SKAPAT DEN HELT GODTYCKLIGA OCH OEXAKTA DEFFINITIONEN, ATT PROBLEMET GÄLLER YTORNAS LIKHET!

För det andra, man ställer dessutom upp det felaktiga kravet att man skall få fram ett pi-värde som är identiskt med det av oss kända pi = 3,14159.. för att lösningen skall bli godtagen.

När man fastställde det KORREKTA pi värdet = 3,14159.. utgick man från omkretsen i en given cirkel och dividerade denna med diametern i samma cirkel /Obs. att man så sent som 1580 använde talet tre /3/ som pi i stället för det korrekta = 3,14159../. Pi-värdet fastställdes alltså med en enkel metod. Varför skall man då överkomplicera kravet på en geometrisk lös - ning av problemet med "cirkelkvadraturen", vilket inte härstammar från vår civilisation. Är man möjligen rädd för att det funnits människor i den okända forntiden som varit minst lika inteligenta som vi ???

För det tredje, den auktoritativa vetenskapen känner inte till problemets VERKLIGA INNEBÖRD och vad man ansåg vara MEST VESÄNTLIGT i problemet. Våra värld har nämligen INTE DEN MINSTA ANING OM VILKA SOM VAR UPPHOVSMÄN TILL PROBLEMET. Problemet härstammar nämligen från en civilisation som existerade för mer än 12.500 år sedan. Dessa människor HADE en lösning på problemet. Den följande redogörelsen skall entydigt visa att det inte är pi värdets likhet /med det KORREKTA pi = 3,14159../ som är det vesäntliga i "cirkelkvadraturen".

Även i vår ofullkomliga civilisation har det funnits klarsynta individer som varit befriade från auktoritativa dogmatism. Människor som, istället att delta i den ömsesidiga auktoritetsdyrkan som råder mellan vetenskapsmän i olika dicipliner, använde sin hjärna till rätt tänkande. En sådan var den skotske astronomen Charles Piazzi Smyth, vilken levde under andra hälften av 1800 talet. Smyth studerade Stora Pyramiden på plats och angrep problemen kring byggnaden från helt nya utgångspunkter. I sina försök att finna basenheten för pyramidens mått, beräknade han omkretsen i en cirkel med en diameter motsvarande pyramidens höjd. Denna cirkelomkrets dividerade han med 365, dvs. med antalet dagar i ett genomsnitts år. Resultatet av divisionen blev 1,27. Detta värde ansåg P. Smyth vara den s.k. "pyramidmetern". När han dividerade pyramidens basomkrets med dubbla pyramidhöjden blev resultatet att han fick fram pi-värdet = 3,1415... Tyvärr kunde Smyth inte försvara det korrekta i sina teorier eftersom han inte lyckades presentera en lösning på den geometriska konstruktionen. Som motargument angav kritikerna att de erhållna resultaten grundade sig på givna värden. Argumenten låter lite underliga, eftersom Smyth faktiskt fick fram sina värden genom mätningar på ett VERKLIGT och idag EXISTERANDE tredimensionellt objekt. Resonemanget påminer oss om Gallilei och hans solfläckar. Hans kollegor förnekade existens av detta fenomen trots att de endast behövde titta i ett teleskop för att se det objektiva beviset.

Att pyramidens geometriska konstruktion är lösbar enligt euklidisk mening och på grund av "cirkelns kvadratur", finns det bevis på i Stora Pyramiden, med sina 2,500.000 kännbara stenblock som väger mellan 3000 - 6000 kg per st.

Stora Pyramidens geometriska konstruktionsritning.
/"cirkelns kvadratur"/

Följande konstruktionsanvisningar, i 12 punkter, ger Stora Pyramidens geometriska konstruktionsritning i strängt euklidisk mening, dvs. genom att endast använda en passare och en linjal.

Bild nr 12

1/ Med linjal drar man en lodrät linje som delas i åtta lika långa delar med passare.

2/ Linjen betecknas med Y. Nedre punkten på linjen betecknas A. Från denna punkt räknar man sju delsträckor och markerar slutet på den sjunde delsträckan med C.

3/ Från punkt A drar man på bägge sidor om Y linjen en cirkelbåge med passaröppning 5/7.

4/ Från punkt C drar man på bägge sidor om Y linje liknande cirkelbågar med passaröppning 3/7.

5/ Den högra skärningspunkten mellan bågsnitten markeras med D och den vänstra med B.

6/ Punkterna B och C sammanbindes med en rät-linje, som skall sluta under punkt A. På samma sätt förfar man med punkterna C och D.

7/ Punkterna A och B samt A och D sammanbindes, var för sig, med räta linjer, som skall sluta över punkt C.

8/ Det hittillsvarande resultatet är två likformiga trianglar med sidoproportionerna 3-5-7.

9/ Från punkt C och med passaröppning 6/7 konstruerar man en cirkel vars skärningspunkt med linje Y, under punkt C, betecknas med E.

10/ Genom punkt C konstrueras en linje i rät vinkel mot linje Y. Linjen betecknas med X. Parallellt med denna linje konstrueras en linje genom punkt E som skall vara så lång att den skär de förlängda treornas sidor /linjer C-D, respektive C-B/. Den vänstra skärningspunkten markeras med F och den högra med F'.

11/ Punkterna F och F' sammanbindes. Man får därvid längden på en sida i en kvadrat som har en omkrets som, inom acceptabla gränser överenstämmer med omkretsen i cirkeln med diametern 2 x 6/7 = 12/7. Kvadraten fullbordas genom att man med passaren överför avståndet E-F / a/2 /, till linje X på båda sidor om punkt C. De uppkomna punkterna sammanbindes med F och F'. Dessa linjer /kvadratens sidolinjer/ skall vara så långa att man kan överföra avståndet E-F två ggr. från F resp. F'. De översta skärningspunkterna sammanbindes därefter.

12/ Med passaröppning E-F, a/2, och centrum i F' drar man en cirkelbåge från punkt E över pyramidsidan C-F', /triangeln C - F - F' är lika med Stora Pyramidens geometriska konstruktionen/. Skärningspunkten betecknas med G. Sträckan C-G förhåller sig till sträckan G-F' som G-F' till F'- C. Med andra ord: man fick fram GYLLENE SNITTET.

Den idaliska "cirkelns kvadratur" kräver en sidovinkel av värdet 51°51'14,3" och Gyllene Snittet en sidovinkel av värdet 51°49'38,3". Sidovinkeln i Stora Pyramidens konstruktionsritning har ett värde av 51°47'48", dvs. ett vinkelvärde som skiljer sig från den ideala "cirkelkvadraturen" med 03'26,3" och från Gyllene Snittet:s vinkelvärde med 01'50,3".

Gyllene Snittet är accepterat av vetenskapen som naturens princip vid skapande av proportioner. I inledningen av den redogörelse kallade jag triangeln 3-5-7 för en geometriskt bild av naturens måttsystem. Den sista punkten i den geometriska konstruktionen bevisade att påståendet som sådant var korrekt. Inte ens de mest fanatiska av våra auktoriteter kan göra gällande att man hamnat i ett cirkelbevis. Vore det så, då skulle hela vår matematik också vara ett cirkelbevis. Det förhåller sig ju nämligen så att 2 x 2 = 4, vilket man kan bevisa genom att 4 : 2 = 2. Man skulle kunna föra följande resonemang: Om det rörde sig om ett cirkelbevis,så har man haft en i förväg bestämd avsikt med konstruktionen! - men vilken då ? En och samma geometriska konstruktion täcker ju 4 olika begrepp. Var målet pyramidens geometriska konstruktionsritning? - Gyllene Snittet? - "cirkelns kvadratur"? eller resultantriktningen som uppstod vid naturkatastrofen?? Alla dessa begrepp kan härledas till triangeln 3-5-7, som är en produkt av naturens eget måttsystem. En konstruktion av "cirkelkvadraturen" grundad på naturens måttsystem, ger alltså på geometrisk väg det Gyllene Snittet, på enklast möjliga sätt. Det "olösliga" problemet verkar kanske främmande för den gängse vetenskapliga uppfattningen, men uppenbarligen är problemet inte främmande för naturen själv.

Konstruktionen av "cirkelns kvadratur", liksom de följande konstruktionerna, har utförts med så tunna linjer som möjligt. Linjernas tjocklek har dock inte valts med tanke på nutidens oförnuftiga krav på ett "korrekt" pi värde. Som tidigare nämnts är inte pi-värde det vesäntligaste i Stora Pyramidens geometriska konstruktionsritning.

På grundval av den nu erhållna "cirkelkvadraturen" kan man räkna fram ett pi-värde enligt formeln pi = O/2r. Beräkningen utföres med hjälp av Pytagoras sats som lyder: " I en plan rät - vinklig triangel är kvadraten på hypotenusan = summan av kvadraterna på kateterna." Satsen var troligen känd redan före Pytagoras tid. /Pytagoras föddes 580 år f.Kr. och vistades 21 år i Egypten/.

MATEMATISK REDOGÖRELSE FÖR PI VÄRDET
i "cirkelns kvadratur."

$$\sqrt{5^2 - h^2} + \sqrt{3^2 - h^2} = 7$$

$$5^2 - h^2 + 2\sqrt{(5^2 - h^2)(3^2 - h^2)} + 3^2 - h^2 = 49$$

$$34 - 2h^2 + 2\sqrt{(5^2 - h^2)(3^2 - h^2)} = 49$$

$$4(5^2 - h^2)(3^2 - h^2) = 225 + 60\,h^2 + 4h^2$$

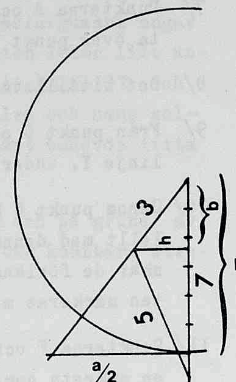
$$4(5^2 . 3^2 - 3^2 . h^2 - 5^2 . h^2 + h^4) = 225 + 60\,h^2 + 4h^4$$

$$30^2 - 136\,h^2 = 225 + 60\,h^2$$

$$196\,h^2 = 900 - 225 \longrightarrow 196\,h^2 = 675$$

$$14^2 h^2 = 675 \qquad h = \frac{\sqrt{675}}{14} = \frac{15}{14} . \sqrt{3}$$

$$\frac{\sqrt{1764^* - 675}}{196} = \frac{\sqrt{1088}}{14} = b = \frac{4}{7} . \sqrt{17} \qquad \boxed{{}^* 6 \times 7 = 42^2 = 1764}$$

$$a/2 : 6 = h : b \rightarrow a : 12 = h : b \rightarrow a = \frac{h}{b} . 12$$

$$a = \frac{\frac{15}{14} . \sqrt{3}}{\frac{4}{7} . \sqrt{17}} 12 = \frac{\frac{15}{14} . \sqrt{3}}{\frac{8}{14} . \sqrt{17}} . 12 = \frac{15 .}{8} \frac{\sqrt{3}}{\sqrt{17}} . 12 \quad ; \; a = \frac{15}{4} . \frac{\sqrt{3}}{\sqrt{17}} . 6$$

$$4a = 90 . \frac{\sqrt{3}}{\sqrt{17}}$$

$$6F = 90 . \frac{\sqrt{3}}{\sqrt{17}} - 12\pi \qquad F = 15 \frac{\sqrt{3}}{\sqrt{17}} - 2\pi$$

$$\pi = 7,5 . \frac{\sqrt{3}}{\sqrt{17}} = 3,1506301890630150...$$

Det erhållna pi-värdet återspeglar naturmåttsystemets vesäntliga talvärden /6 x 0.7 x 15 = <u>63</u> x 3 = <u>189</u> /, via en rytmiskt återkommande sinusoidkurva. Utöver detta finns ett viktigt särdrag hos detta pi-värde. G.Gamov, profesor vid det amerikanska CONDON institutet, förklarar teorin om det krökta rummet på följande sätt:

"För att bestämma krökningen på en yta är det således nödvändigt att studera geometrin på denna yta... Låt oss för att förstå det tänka oss en stor rund plattform som roterar likformigt omkring sin axel... låt oss för att ta ytterligare ett exempel anta att två andra del - tagare /3 och 4/ i experimentet på plattformen vill beräkna talet pi genom att mäta plattformens omkrets och diameter. Nummer 3:s mätsticka påverkas inte av rotationen, emedan dess rörelse alltid är vinkelrätt mot dess längd. Å andra sidan är nummer 4:s sticka alltid för kort och han får för periferins längd ett värde som är större än för en icke-roterande plattform. Genom att dividera nummer 4:s resultat med nummer 3:s får man således ett <u>större värde än pi brukar</u> ha i läroböckerna, vilket återigen är en följd av att rummet är krökt".

Det från "cirkelns kvadratur" erhållna pi värdet ÄR NÅGOT STÖRRE än det pi-värde som anges i läroböckerna. Skillnaden är nio tusendelar. Här måste jag än en gång påpeka att jag inte påstår att den allmänt använda pi-värdet 3,14159 är felaktigt /Påpekandet är i första hand av-

sett för dogmatikerna/. Jag vill bara göra läsaren uppmärksam på att det finns två pi värden i naturen: Ett värde /3,14159../ för stillastående cirkelytor och klot, samt ett för klot och dess banor i planetsystem och galaxer /alltså objekt i rörelse/ och att båda värdena på pi är korrekta. Här får man åter ett bevis som raserar egyptologernas saga om att Stora Pyramiden byggdes av Cheops. Som jag tidigare påpekat, vore det orimligt att hävda att Cheops och CO hade kännedom om det krökta rummet, de einsteiniska teorierna och om universums lagar, saker som VI praktiskt taget saknar kunskap om. Vad mera är, vilket dagens händelser bevisar, VI känner till väldigt lite om vår egen planets naturlagar.

Det äldsta tillgängliga verket, där man nämner problemet, är det egyptiska "Papyrus Rhind" av skrivaren Aah-mes. Han anger ett värde på pi som är ganska nära det korrekta värdet. Aah-mes anger kvadraten på 16/9 som värdet på pi, dvs. 256/81,eller omräknat i decimalbråk: 3,1605.. Värdet är dock en rent matematisk produkt. Däremot hade de verkliga konstruktörerna av Stora Pyramiden klart för sig det enklare pi-värdet. Nämligen det pi-värde som erhålles ur formeln 4a /kvadratens omkrets/ = 2rpi /cirkelns omkrets/ vilket gör att pi = 4a/2r. Om man sätter in Stora Pyramidens dimensioner i formeln ser det ut så här: $\frac{4 \times 232{,}16}{2 \times 147{,}80} = 3{,}1415..$

Det betyder att de som byggde Stora Pyramiden justerade bassidan på byggnaden, för att på detta sätt ge kännedom om pi-värdet åt efterkommande generationer. Piazzi Smyth angav till att börja med, Stora Pyramidens sidovinkel i form av ett medelvärde $51^{\circ}48'$. Detta värde justerades sedan han funnit en oskadad hörnsten. Efter noggrana mätningar kunde han framställa att sidovinkeln hade ett värde av $51^{\circ}51'14''$. Motsvarande vinkel i pyramidens geometriska konstruktionsritning är $51^{\circ}47'48''$. Skillnaden mellan de två vinkelvärdena är $00^{\circ}03'26''$.

Medelvärdet $51^{\circ}48'$ verkar vara mer "sanningsenligt" än det "exakta" värdet $51^{\circ}51'14''$. Det sista värdet bygger på mätresultat från en oskadad hörnsten. Det finns anledning att anta att pyramidkonstruktörerna använt "medelvärdet" $51^{\circ}48'$ då de omsatte den geometriska konstruktionsritningen i praktiken. Värdet $51^{\circ}48'$ skiljer sig ju endast med $00^{\circ}00'12''$ dvs. endast med lite över en halvmiljonte del från vinkelvärdet i konstruktionsritningen. En motsvarande jämförelse med idealvärdet för Gyllene Snittet ger en skilnad på $00^{\circ}01'38,5''$/fem tiotusendedelar/, dvs. i båda fallen uppstår en mindre differens, om "medelvärdet" används än om man eftersträvar en absolut exakthet, något som dessutom inte skulle haft någon funktion med beaktande av den totala funktionen för Stora Pyramiden.

"Cirkelkvadraturen" och pyramidens geometriska konstruktionsritning är en och samma sak, de ingår i ett gemensamt system. De var inte kända av våra matematiker och egyptologer. Trots detta gav sig dessa in på äventyret att under den auktoritativa "vetenskapens" täckmantel, snickra ihop definitioner på dessa begrepp och företeelser. Företeelser och begrepp om vars verkliga innebörd eller grundkonstruktion man ej hade den minsta aning om.

Genom att kartlägga ett antal UFO-överflygningar i Europa natten mellan 17 och 18 juli 1967, fick man i Schweiz fram Stora Pyramidens geometriska form. En artikel om dessa överflygningar publicerades i danska UFO-NYT nr 8, 1969. I artikeln uttalade man i klartext att det var fråga om "Cheops'"-pyramidens geometriska bild.

Ursprungligen hade Stora Pyramiden följande dimensioner: Höjd över markytan 100 x 162/27 = =154,28 meter. Totala höjden, räknad från underjordiska rummet till toppen, 100 x 189/27 = =180,00 meter, dvs. 100 geometriskt och proportionellt konstruerade människokroppars längd. Pyramidens bassida var 100 x 254,46/27 = 242,35 meter.

Tyvärr finns inga skriftliga bevis kvar om 3-5-7 triangelns betydelse, om Stora Pyramidens konstruktionsritning "cirkelns kvadratur" eller om naturens måttsystem /liksom det inte heller finns pålitliga bevis på att Pyramiden byggdes av Cheops/. Det har emellertid funnits bevis en gång i tiden, ty allt de förutnämnda och mer därtill fanns inristat i pyramidens täckyta. Historikern Abd-el-Latyf skriver: "Ytterstenarna var täckta med gamla bokstäver vars värde man förbisett. Inskriptionerna skulle fylla 10.000 sidor" /citat från H.Kjellsons bok: Forntidens teknik/. Dessa yterstenar finns nu i Memphis och tjänstgör som grundstenar till minareter. För att få fram dessa stenar i dagsljuset skulle man behöva riva minareterna, något som är omöjligt med tanke på religösa fanatikerna.

"Cirkelns kvadratur" nr 2

/yta = yta/

Vi har nu nått fram till lösningen av det "klassiska" problem på vilket man har lämnat en ensidig fingerad deffinition. På den första konstruktionen skulle kanske "cirkelns rektangulering" vara en bättre benämning, men det är inte felaktigt att beteckna den som "cirkelns kvadratur" med tanke på att kvadraten /liksom alla ytfigurer/ även har en omkrets /4a/. Den konstruktion som följer nu gäller ytornas likhet:

13/ Med C-x passaröppning skär man linje Y under C. Skärningspunkten betäcknas med x'

14/ Från punkterna F och F' drar man räta linjer genom punkt x'. Linjerna skall skära de förlängda 5:ornas sidor. Skärningspunkterna markeras med H och H'., och sammanbindes med en rät linje.

15/ Med passaröppningen C-H konstrueras en cirkel från punkt C. Denna cirkel har en yta som inom acceptabla gränser, överenstämmer med ytan i kvadraten med sidan H-H'./Kvadraten fullbordas enl. punkt 11 i förra konstruktionen/.

Bild nr 14

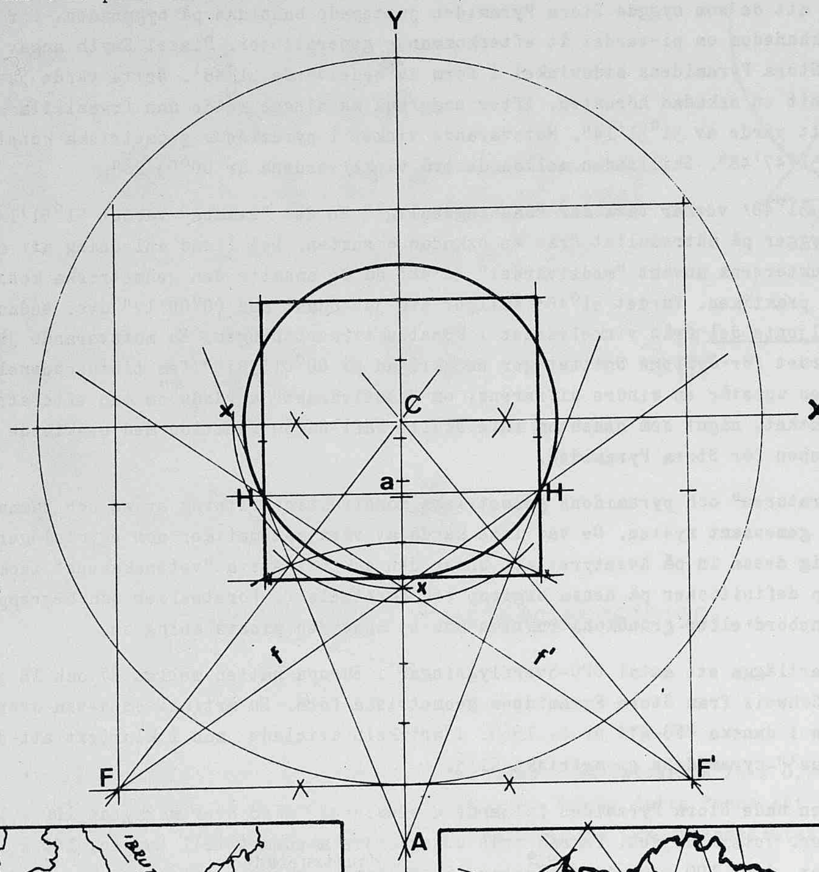
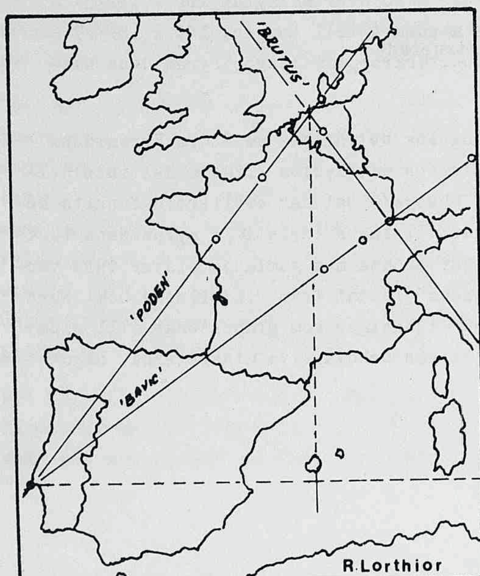
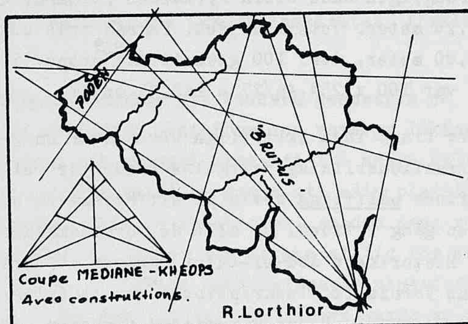

Bild nr 13

En konstruktion som liknar den nu utförda, såg dagens ljus för 450 år sedan. Leonardo da Vinci /1452 - 1519/ efterlämnade anteckningar visar att han inte alls ansåg att "cirkelkvadraturen" var en "legend" eller en "omöjlighet". Hans skiss av människokroppens proprtionalitet ställd i en cirkel och en kvadrat visar en förvånansvärd likhet med konstruktionen av cirkelkvadraturen nr 2.

Naturen arbetar huvudsakligen på bas av geometriska funktioner, eller mera korrekt, på bas av Gyllene Snittet. Därför är det inte överraskande att finna att vår civilisations halvmesyrer, eller ännu svagare resultat har sina grund i att man utgått från ett godtyckligt system. Detta godtyckliga, men BEKVÄMA system /decimalsystemet/, kan komma att kosta hela mänsklighetens framtid. I det här sammanhanget finns det anledning att uppmärksamma vad en av ett fåtal vetenskapsmän, som insett faran i ett överdrivet bruk av matematik, säger om denna vetenskap. J.Robert Oppenheimer /rymdfärdenas "fader"/ har gjort följande uttalande:

"Och jag hoppas nu att, om inte genom mig, så åtminståne i en lyckligare framtid, kommer man att känna att matematiken, fastän den är ett hjälpmedel, inte är oumbärlig för en viss insikt i det väsentliga av vad man funnit i den moderna fysiken."

När man skulle beräkna uppbyggnadsprincipen i DNA-molekylen var man först tvungen att för hand tillverka en modell av molekylen och sedan utföra beräkningen baklänges. Med andra ord det var omöjligt att i förväg göra den matematiska beräkningen. I DNA fallet fick alltså matematikerna med sin dataarsenal kapitulera inför naturen. Och sådana fall finns det många.

När vetenskapsmännen under 1800 talet skulle välja ut principerna för dagens energikällor så gjorde man detta utan den minsta insikt om de konsekvenser som skulle följa. Man valde energikällor som har inverkat menligt på våra egna och naturens livsbetingelser. Värmecentraler, förbränningsmotorer och ångmaskiner "lever" genom att förbruka samma ämne som vi själva behöver för att leva, nämligen SYRE! Den övriga energikällor är inte heller ofarliga. Trots att vattenkraftverken inte förbrukar syre vid energiproduktion, så blir den ekologiska balansen i naturen störd av dessa. Vid atomkraftverken använder man uran som drivmedel. Man vet att jordens uranreserv inte är outtömlig och det gör att driften av atomkraftverk i princip är lika begränsad som driften av förbränningsmotorer. Atomkraftverken är dyra att bygga, svåra att sköta, dvs. trots alla rigorösa säkerhetsåtgärder är de alltid farliga för sin omgivning. Den nu gjorda resumen visar att man vid valet av grundenergikällor under 1800 talet och även under 1900 talat saknade allt som kan kallas VISHET, FÖRUTSEENDE OCH KUNSKAP.

Att vi har kommit in i en återvändsgränd, kan vi tacka religionerna för. Religioner som förkunnar att JORDMÄNNISKAN är den enda inteligenta varelsen i hela UNIVERSUM, men samtidigt har begränsat dess skapande och tänkande med en imaginär gudsgestalt. I stort sett skiljer sig dagens vetenskap inte mycket från religions-teorierna. Det finns bara ett fåtal auktoriteter som kan tänka sig möjligheten av att andra delar av universum är befolkade med varelser av vårt utseende, utrustade med större eller mindre inteligens än vi. Den större delen av de auktoritativa vetenskapsmännen håller fast vid åsikten att Jorden har privilegium på varelsen HOMO SAPIENSIS och att varelsen inte existerar någon annanstans. Dessa "vetenskapsmän" har dessutom begränsat utrymmet för sitt tänkande och skapande genom att sätta upp en "stoppgräns" för hastigheter. Man påstår att denna gräns går vid ljusets "absoluta" hastighet 300.000 km/s. Arkeologin har satt upp sin egen lilla "grind" genom att bokföra alla fynd från svunna tider som primitiva, tillverkade med primitiva metoder eller åtminståne med metoder som i alla fall är underlägsna våra egna, i jämförelse med dagens teknik och kunskap. Denna "bokföringsmetod" har man tillämpat även på sådana fynd där det är uppenbart att inte ens VI skulle kunna utföra ett liknande arbete /Ett flagrant exempel på den nyss nämnda "bokförningstekniken" är Stora Pyramiden/. Det är intressant att se hur olika lexikon betraktar Stora Pyramiden och de personer som syslat med dess problem.

SVENSK UPPSLAGSBOK /Malmö,1950/: " Den stora pyramidens matematiska och astronomiska förhållande har under de senaste årtionderna ofta utlagts i en mystisk riktning, och betraktas som en formel, som döljer ett religiöst system, eller som profetior om historiens gång. Hur mycket än fackforskningen fastslagit det orimliga i dessa spekulationer, förmå de dock alltjämnt vinna fanatiska anhängare /litteratur: J.E.S.Edwards "The pyramids of Egypt"/.

BONNIERS LEXIKON: "Betydande teknisk kunnighet och massuppbåd av arbete har fordrats för deras uppförande. Pyramidena byggdes av 4:e - 6:e dynastierna som gravar för dem själva. Ännu kvarstår i Egypten c:a 70 pyramider, de flesta väster om Nilen på gränsen till öknen. De förnämsta är de stora pyramiderna vid Gizeh: Cheops', Chefrens och mykerinos'...

...Den stränga geometrin och det komplicerade rumsystemet, som delvis byggts för att vilseleda gravplundrare, har i senaste tider givit upphov till spekulationer om ett måttsystem med hemlig innebörd."

Det sista påstående var den största fullträff, som överhuvudtaget har gjorts av ett lexikon i detta ämne. Man påstår inte heller, att någon - och då allra minst Cheops - var begraven i den Stora Pyramiden /"Cheops" - pyramiden/.

TABELL VI

Värdena i tabell är angivna i meter.

K Ä L L A	Bassidan: "a"		Höjden "h"		Lutnings - vinkel.
	Nu	Urspr.	Nu	Urspr.	
NORDISK FAMILJEBOK, konvers. lexikon. Malmö, 1905.					
ÅHLÉN º ÅKERLUNDS konvers. lexikon. Stckhlm., 1929.	233,00		146,00		
SVENSK UPPSLAGSBOK., Malmö, 1952.	227,50	230,35	137,00	146,00	$51^{o}50'$ -
"FOCUS" /2:a upplagan/ Stckhlm., 1958	233,00		145,00		
DATA. - uppslagsbok. Malmö, 1967.	230,00		137,00		
BONNIERS LEXIKON	227,50		137,00	146,70	
ENCYKLOPEDIA BRITANICA	Anger ej dimensioner.				
COLLIERS ENCYKLOPEDIA	Anger ej dimensioner.				

K Ä L L A	Mått syst.	Bassidan "a"		Höjden "h"		Lutnings - vinkel
		Nu	Urspr.	Nu	Urspr.	
Piazzi Smyth c:a 1880.	m	232,16		147,80		$51^{o}51'14''$
Henry Kjellson c:a 1940 - 1950.	m	232,00		147,00		godkände ov. stående res.
Triangel 3-5-7 1968.	m 1/27	232,16 24.376	242,35 25.446	147,79 15.518	154,28 16.200	$51^{o}47'48''$ /π = 3,15063./

4a = 2r a = r/2 r = 2a	Nuvarande dimensioner pi värde = 3,14159		Ursprungliga dimensioner pi värde = 3,14159	
	meter	1/27	meter	1/27
Bassidan a"	232,16	24.376,800	242,351228	25.446,879
Höjden "h" /r/.	147,797771	15.518,765	154,285714	16.200,000
Geom.konstr.människans höjd.	+ 1,800000	189,000		
4 rader block, á 1 meter.	4,000000	420,000		
Topp - stenens höjd.	0,687943	72,235		
Sammanlagt	154,285714	16.200,000		

Av tabellen framgår det att uppslagsverken inte är överens om måtten på ETT OCH SAMMA BYGGNADSVERK. Skilnaderna kan inte anses vara obetydliga eftersom bassidans mått /en sträcka på knapt 1/4 km/, varierar med upp till 5,5 meter. Höjdangivelsen varierar mellan 8-9 meter. De mest korrekta värdena finner man i Åhlén o Åkerlunds lexikon. Bonniers lexikon hämtade sina värden från Svensk Uppslagsbok, som i sin tur hämtat uppgifterna ur Nordisk Familjebok, där värdena anges gälla byggnadens ursprungliga dimensioner.

Här råder alltså ett fullständigt kaos beträffande dimensionerna. Eftersom flera av lexikonen medger, att pyramiden visar en strängt geometrisk form /en av de få sanningar som finns i dessa böcker beträffande pyramiden/, så kan man mycket lätt kontrollera de givna dimensionerna enligt den enkla formeln: h = 2a/pi. Om vi tar t.ex. Svenska Uppslagsbokens data, att a = 227,50 m och h = 137,00 m, samtidigt som att sidornas lutningsvinkel = 51°50' /endast 1 minut och 14 sek. skillnad från den av P. Smyth angivna lutningsvinkeln/, får man för "h" värdet 144,89 meter. Skillnaden är så stor som c:a 8 meter. Och så kan man fortsätta. Inte ett enda av lexikonens data på pyramiden stämmer med verkligheten eller med varandra.

Vid en liknande kontroll av P.Smyths värde får man ett helt annat resultat. Om bassidan är 232,16 m, blir höjden enligt förra formeln 147,797771 meter, om bassidans längd är EXAKT 232,16 meter. Skillnaden blir så liten som c:a 2 mm. P.Smyths värde blir alltså bekräftat genom STORA PYRAMIDENS GEOMETRISKA KONSTRUKTIONSRITNING, som är en rent euklidisk konstruktion, och inte genom att stödja sig på i förväg givna värden. Även om man skulle använda det pi värde som man får ur den geometriska konstruktionen /3,15063.../ skulle skillnaden bli 0,424 meter mellan P.Smyths värde på höjden och det värde som kan räknas fram ur den geometriska konstruktionen.

P.Smyth fick genom sitt ovanliga räknesätt fick fram "pyramidmetern" /den cirkels omkrets, vars diameter = pyramidens höjd, dividerat med 365 dagar/ = 1,27212877. Uttrycker man bassidans längd i den geometriska konstruktionen med naturmåttenheter blir detta 25.446,879/27. Om man omvandlar P.Smyths pyramidmeter i pyramidcentimetrar = 127,212877 och sedan multipliceras med 200 blir resultatet 25.442,575 "pyramidcentimetrar". Talmässigt är det en skillnad på 4 "pyramidcentimeter" mellan bassidan uttryckt i naturmåttenheter /25.446,879/27 / och värdet i "pyramidcentimetrar.

Sifrorna 12721.påminner om jordens polardiameter. Värdet på denna skiftar beroende på vilken bok man hämtar uppgifterna från. Enligt F.Hoyle är polardiametern c:a 12.710 km. G.Gamov anger att den är 12.721 km. Eftersom vi ännu så länge befinner oss på begynnelse stadiet inom astronomi och rymdteknik är det inte otroligt att det korrekta värdet för polardiametern är 25.446,879 : 2 = 12.723,439 km.

Ställer man en 180 cm lång människa på den nu avnötta toppen av pyramiden, kommer huvudet på denna att befinna sig på 147,80 + 1,80 = 149,60 meter över marken. Detta avstånd multiplicerat med 10^9 ger medelavståndet mellan solen och jorden, dvs. 149,6 miljoner km. Detta avstånd uppges vara, enligt F.Hoyle:s bok "Astronomi", 149 miljon km; Åhlén och Åkerlund lexikon anger värdet till 149,5 miljon km, medan G.Gamov i sin bok "Kosmos" anger att distansen är 149,6 miljoner km. Naturligtvis kommer många att påstå att det är ännu en av pyramidens otaliga "tillfälligheter".

Det finns ytterligare en intressant sak: De som byggde Stora Pyramiden måste ha förutsett de efterkommande generationernas "inteligenskvot". Den idag befintliga sandstensbyggnaden, som endast i den inre konstruktionen innehåller vissa delar av granit, var enligt Herodotos och andra historiker täckt av högglanspolerad vit kalksten. Pyramidbyggarna förstod att materialet i täckytan skulle bli atraktivt som byggmaterial till andra byggnader /konstruktörernas föraningar har ju slagit in genom att man faktiskt har använt materialet i täckytan till minareter i bl.a. Memphis/. Redan i förväg bestämdes det hur mycket man skulle få bort utan att förhållandet mellan höjd och bassida ändrades och därmed fortfarande stämma enligt formeln: h = 2a/pi. Den del man ville ha kvar byggdes därför av sandsten, ett mindre åtråvärt material, men som är idenstiskt med materialet i platågrunden där pyramiderna står. Detta förhållande är också av stor betydelse, eftersom byggnaden kom att utgöra en naturlig upphöjning av platågrunden, med samma statiska konstanter som denna. Den hårdare kalkstens ytan var däremot mycket lämpligt för inskriptioner. Om man skulle vandalisera en pyramid som inte innehåller dimensionerna för "Cirkelkvadraturen", där formeln h = 2a/pi för kvarvarande delen då skulle korrigeras till: h = 2 /a-a'/:pi, där a = bassidan; a' = den avnöta toppens sidolängd. I Stora Pyramidens fall behövs inte detta, eftersom täckytans tjocklek tunnades av uppåt och blev lika med 0 vid sin nuvarande höjd.

Stora Pyramidens ursprungliga höjd enl. konstr.	16.200 : 105	=	154,285714 m
" " nuvarande " " beräkn.		-	147,797771 m
			6,487943 m

6,487942 x 105 = 681,234015/27

Stora Pyramidens ursprungliga bassida enl. konstr. 25.446,879 : 105 = 242,351228 m
" " nuvarande " " mätn. -232,16 m
10,191228 m

$$a' = \frac{681,234015 \times pi}{2} = 1,070,779 : 105 = 10,191228 \text{ m}$$

Med andra ord den saknade längden av basytan /täckytans tjocklek vid basnivån x 2/ överen - stämmer med den avlägsnade toppens sidolängd /a'/.

När man läser olika teorier om hur Stora Pyramiden byggdes, får man mestadels veta, att det skedde med hjälp av otaliga slavarbetare under obegränsad tid. Man skall nöja sig med det, punkt och slut! I dessa beskrivningar brukar man som regel inte nämna att byggnaden i fråga innehåller 2,500.000 block, som väger från 3,000 till 6.000 kg per styck; att avlastnings - konstruktionen är utförd av 43 stycken granitbalkar av 8 m längd och 1,5 x 2,1 meter i genomskärning och att balkarna väger c:a 75.000 kg stycket. Det nämns inte heller med vilken enorm noggranhet allt arbete är utfört. H.Kjellson skriver i "Forntidens teknik":

"Angående det tekniska arbetets noggranhet kan det vara av intresse att relatera ett avsnitt ur Flinders Petrie:s beskrivning. Han meddelar: - medeltjockleken av sömmarna mellan blocken är 1/50 tum och medelvariationen i skärandet av blocken i rätta och fullkomliga kuber är blott 1/100 tum på 75 tums längd, ett mått så noggrant, att endast de moderna optikerna skulle kunna slipa något sådant. Föreningsytorna på en area av 35 kvadratfot är ej blott bearbetade med denna precision utan dessutom cementerade över hela ytan. Ehuru stenarna bringats så nära varandra som 1/500 tum, eller med andra ord i fullkomlig kontakt, har byggarna kunnat fylla sömmarna med cement, trots den stora ytan och den oerhörda tyngden på mer än 16 ton. Att få sådana block i kontakt i varje sida är ett problem i och för sig, men att utföra det med cement i fogarna synes vara praktiskt taget omöjligt.-

Piazzi Smyth skriver:" Sömmarna var så täta att kanterna av två stenars ytor och mellan dem förefintliga cementen kan innehållas i ett hårstrås tjocklek."

Enligt Herodotos byggdes pyramiden av 10.000 arbetare på 10 år, vilket tekniskt sett är helt omöjligt, ty då skall ett block vara på sin plats varannan minut dygnet runt.

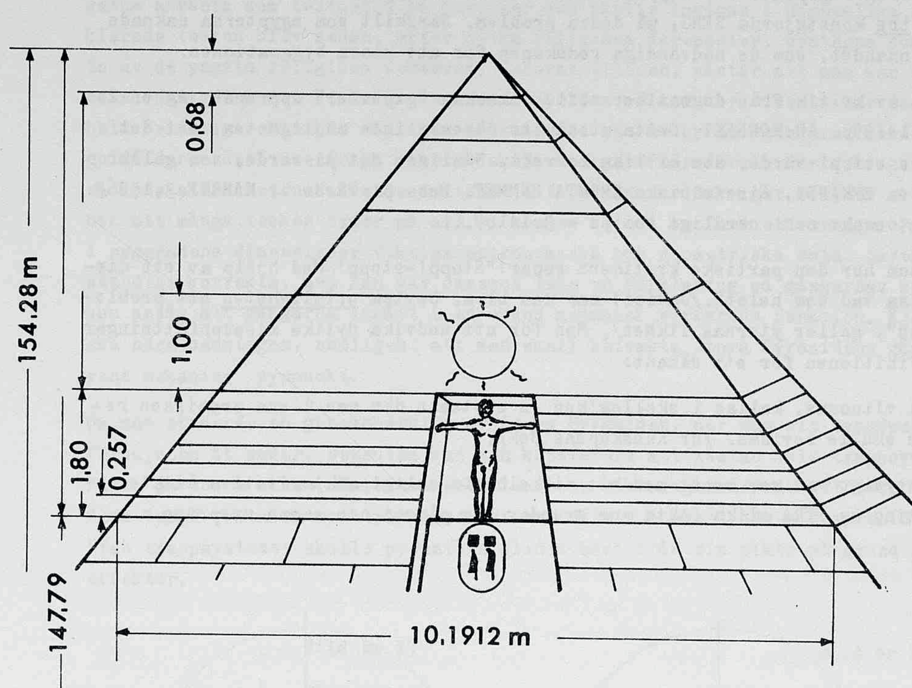
En annan arabisk sägen förtäljer att pyramiden byggdes på 60 år. Men inte ens denna tidsrymd synes vara tillfyllest. Ty, eftersom pyramiden innehåller 2,500.000 stycken block, måste 115 block placeras på sin plats varje dag. Det betyder att var tionde minut dygnet runt i sextio år utan avbrott skall ett block vara uthugget, planat, slipat, transporterat och placerat på sin plats...." och man skall inte glömma att varje block väger <u>minst</u> 3.000 kg.

Man skall inte heller glömma att byggarna tog hänsyn till sådana "småsaker" som att: pyramidens sidor intar syd-nordlig riktning med ett fel av 4 min. 30 sek.; dess höjd multipliceras med en miljard ger avståndet jorden-solen; den är byggd på mittpunkten av jordklotets alla fastländer och att på planetens motsatta sida finns ung. mittpunkten av jordens största hav, Stilla havet, vilket betyder att de som byggde pyramiden kånde vår planet mycket bra från "fågelperspektiv".

Allt detta, sagolikt utförda, precisionsarbete hade sitt ändamål. I pyramiden ÄR inbyggt, och täckytan har innehållit en kunskap, om vilken vår civilisation är <u>oförmögen att drömma</u>. Stora Pyramiden hade som uppgift att med den enorma kunskapen överleva en NATURKATASTROF - att överleva jordens kollision med en mindre planet, Ceres, och den genom kollisionen framkallade allomfattande FLODVÅGEN. Trots alla åtgärder att bevara och vidareföra de avancerade kunskaperna blev dessa sedan feltolkade av människorna i den civilisation, som tusentals år efter katastrofen, uppstod vid Stora Pyramiden. Dessa människor, Egypterna, tolkade kunskaperna som "deponerats" i byggnaden fel, trots att de hade tillgång till bildskriften /hieroglyferna/, som fanns inristad i täckytan.

Beträffande den avnötta toppen kan nedanstående hypotetiska bild ge en uppfattning om dess ursprungliga utseende och samtidigt ge en plausibel förklaring på orsaken till egypternas soldyrkan /Ahton-kult/.

Bild nr 15

På pyramidtoppens hypotetiska skiss kan man tydligt urskilja bokstaven "T", som bildas av "ljusvågornas" skikt och fördjupningen där människoskulpturen står. I boken "MU - den sjunkna kontinenten" av Elizabeth G. Wilcox skriver författarinna följande

"... tecknet Tau hör inte endast till de mest intressanta utan också till de allra äldsta symbolerna. Det återfinns i Moderlandets äldsta skrifter- de Heliga Inspirerade Skrifterna - och symboliserar både pånyttfödelse och landhöjning - naturens pånyttfödelse och landets uppstigande ur havet... Tautecknet är en bild av Södra Korset... Södra Korset befann sig i ett visst läge på stjärnhimlen över MU...

Befann sig ... rättare sagt befinner sig NU! Det är nämligen ett faktum att Antarktis /kontinenten MU/ idag befinner sig i ett visst läge under Södra Korset. Därav följer att pyramidtoppen gav en hänvisning på var man skall söka den "fasta kontinenten" - moderlandet för människan - på den planet som vi kallar JORDEN.

Som avslutning på detta kapitlet kan det vara lämpligt med en sammanfattning. Detta med tanke på att problemet /"cirkelkvadraturen"/ har betraktats som olösbart. Å ena sidan på grund av en felaktigt deffinition samt å andra sidan på grund av bristande kännedom om dess verkliga syfte /att problemets verkliga syfte skulle vara att få fram ett rationellt pi värde är lika felaktigt, som deffinitionen av problemet genom postulatet: yta = yta/.

Problemet påvisades för första gången i vår civilisation omkring 700 år f.Kr. av den egyptiske skrivaren Ah-mes. Den lösning han angav på problemet var rent matematisk $//16:9/^2$ = 256/81 = 3,160../, och inte den geometriska och konstruktionsmässiga lösningen av problemet. Lösningen gäller dessutom endast för likhet mellan de geometriska figurernas ytor /om det aktuella värdet användes för funktionen omkrets = omkrets, blir pi värdet = 3,5/.

Ah-mes' uppställning av problemet har eftervärlden godtagit som faktum /att det är frågan om ytornas likhet/, trots att denna deffinition har sitt ursprung från en samhälsbildning där insikterna i matematik, astronomi och andra naturvetenskaper var ytterst svaga /se Fred Hoyles

"Astronomi"/. Egypterna som nästan bodde på Stora Pyramiden, var oförmögna att avslöja dess verkliga ändamål. Det är därför anmärkningsvärt att man inom dagens vetenskap låter sig nöjjas med en deffinition, som har sitt ursprung från en kultur där man i stort sett var inkompetent när det gällde de förut nämda vetenskaperna.

Det är lika orimligt att påstå att Stora Pyramidens ENDA uppgift var pi-värdet, som att påstå att den byggdes som förvaringsplats för hopplöst döda människokroppar. Det finns enklare lösningar, än att bygga tre konstgjorda BERG, på dessa problem. Särskilt som egypterna saknade såväl det tekniska kunnandet, som de nödvändiga redskapen för att klara byggnationen.

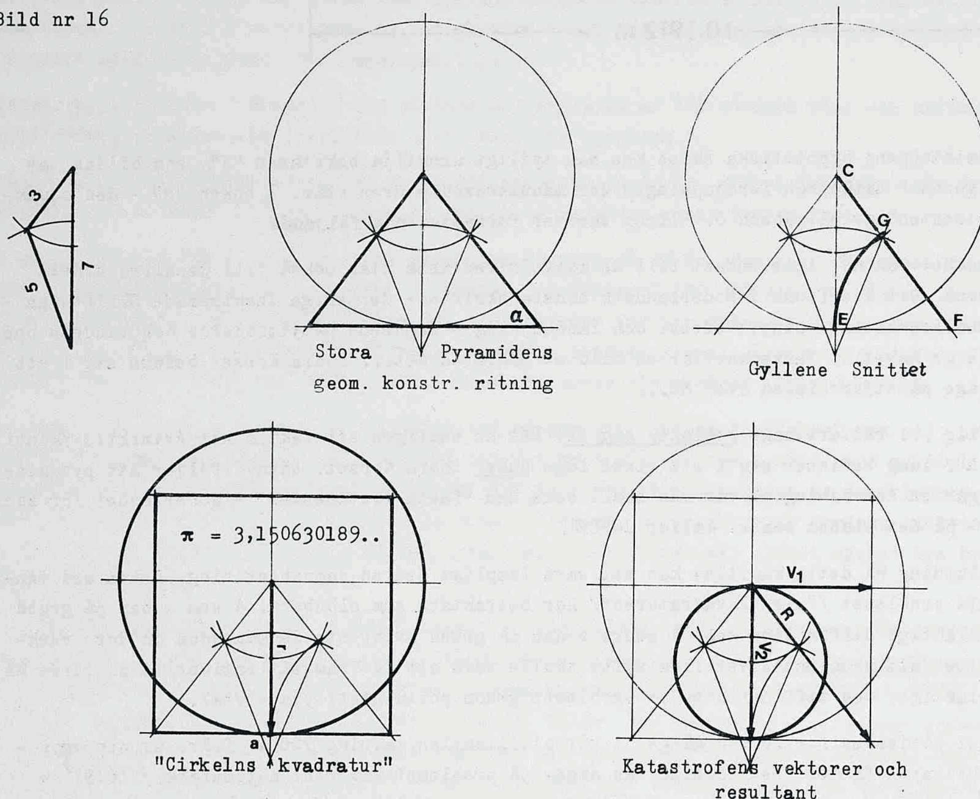
Vis av min erfarenhet av kritik från dogmatiker m.fl. inkrökta "experter" upprepar jag en än gång att pi-värdet 3,14159.. ÄR KORREKT. Detta utesluter däremot inte möjligheten, att det kan finnas ytterligare ett pi-värde, som är lika korrekt. Nämligen det pi-värde, som gäller för det, av vetenskapen ERKÄNDA, Einsteiniska KRÖKTA RUMMET. Dess pi värde är KANSKE 3,15063 ett värde som är lika oexakt och oändligt som pi = 3,14159...

Jag hör redan i andanom hur den partiske kritikern ropar:"Stopp!-stopp! Med hjälp av ett cirkelbevis kan man bevisa vad som helst"./Javist:-man kan bl.a. bevisa orimligheten att problemet "cirkelkvadraturen", gäller ytornas likhet/. Men för att undvika dylika missuppfattningar skall jag citera deffinitionen för ett sådant:

CIRKELBEVIS: Circulus vituosus, kallas i skollogiken en slutsats där man i ena premissen redan förutsatt vad som skulle bevisas. /ur Kunskapens Bok/.

Av citatet framgår entydigt vad som menas med ett cirkelbevis enligt auktoritativa åsikter. Här följer en uppräkning av FYRA olika fakta som grundar sig på ett och samma ursprung : Triangel 3 - 5 - 7.

Bild nr 16

Ovanstående uppräkning leder automatiskt till följande fråga: Vilket av dessa FYRA fakta förutsattes i den ena premissen, enligt deffinitionen för cirkelbevis? Skulle det vara svårt att välja ut ett visst fakta, kanske kritikern menar att alla FYRA förutsattes i ena premissen. Detta är, för det första omöjligt och för det andra, kan det i så fall ej vara frågan om ett cirkelbevis.

EL GIZA PYRAMIDERNAS UPPGIFT

Under gångna tider har man presenterat många olika teorier kring Stora Pyramidens gångar och kamrar. Egyptologerna har förklarat att pyramiden är en konungagrav och att gångarnas utformning hade till uppgift att vilseleda gravplundrare. En annan mystisk teori går ut på att gångarna använts som testmetod på personer som skulle invigas i höghemliga ting. De personer som klarade testen blev sedan, efter olika religiösa ceremonier, upptagna som adepter /invigda/. En av de yngsta religiösa sekterna, Jehovas Vittnen, påstår att man kan utläsa människosläktets öden genom att studera gångarnas inbördes relationer. Teorin har dock visat sig vara helt felaktigt. Man har nämligen påstått att man av pyramidgångarna kunde utläsa människans guldålder - det tusenåriga riket - skulle börja efter första världskriget. Tyvärr kan man bara konstatera det nedslående faktumet att första världskriget följdes av andra världskriget och att många tecken tyder på att vi kommer att få uppleva ett tredje. Piazzi Smyth spårade i byggnadens dimensioner viktiga astronomiska och geometriska data. Smyths påstående är fullständigt korrekta, men han gav däremot inte en förklaring på gångarnas huvuduppgift. H.Kjellson ansåg att gångarna ingått i en okänd mekanisk verkstads funktion. Kjellsons teori är ganska nära sanningen, nämligen: att man skall betrakta Stora Pyramidens gångar och kammare från rent mekanisk synpunkt.

Om man studerar en genomskärning av Stora Pyramiden, ser man att tyngdpunkten i byggnaden är förskjuten åt söder. Dessutom kan man konstatera att nästan hela trappsystemet i byggnaden finns på norra sidan. Kollisionsresultantens riktning medförde att större delen av byggnadens tyngd riktades mot trappsystemet som därvid förhindrade att pyramiden gled mot nordost. Utan trappsystemet skulle pyramiden glidit bort från sin plats på grund av tröghetslagarnas effekter.

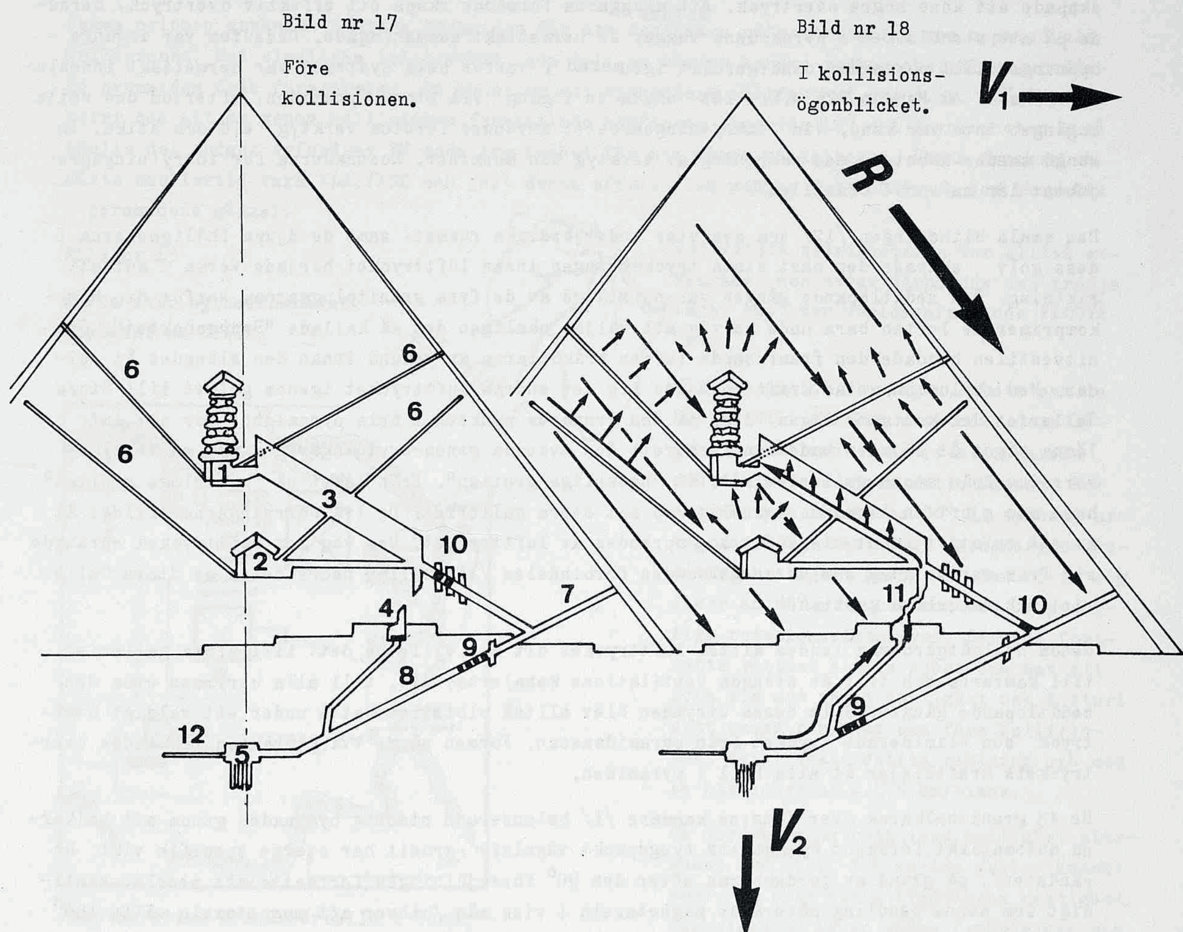

Bild nr 17
Före kollisionen.

Bild nr 18
I kollisionsögonblicket.

Genom att man förhindrade byggnaden att glida mot nordost, utsatte man den för risken att brytas sönder på grund av sin enorma massa. En del av byggnadens relativa tyngdökning var ett növändigt hjälpmedel för att hålla den kvar på plats, men överskottet, som skulle ha raserat pyramiden, måste man neutralisera. Det problemet löste man med det genialiska systemet av gångar, kamrar och kanaler. Först och främst fick man genom kanalerna /6/, gångarna /3, 7, 8/, samt kamrarna /1, 2, 5/ en uppdelning av den totala massan. Uppdelningen av massan resulterade i en spridning av tryckeffekterna /kanalerna skär kraftlinjerna/. I botten på den uppåtstigande gången /7/, som leder till Stora Galleriet /3/, finns idag två fastklämda granit - pluggar /10/. I "Naturliga Grottan" /4/ finns ett granitblock, vilket H.Kjellson helt korrekt anser ha tjänat som ventil i gången, som kommer från Underjordiska kammaren /5/. För att lättare förstå funktionen av pluggarna, kanalerna, gångarna och kamrarna, har man god hjälp av bilderna på föregående sida /bild nr 17 och 18/.

Den första bilden visar hur granitpluggarna var ordnade strax före kollisionen. I uppåtsti - gande gången satt de två granitpluggarna lätt fixerade i de två granitgördalna, som bildades av okformade granitstenar, vilka fogats samman två och två. Den tredje är tillverkad av ett enda granitblock genom vilket man huggit ut gångens dimensioner. En sak som förbryllat Egyptologerna hittils, är funktionen av två håll som borrats i stenblocken. Sådana hål /5 cm i diameter/har man även funnit i pluggarna /inte i alla/ i nedåtlöpande gången /8/ och i granitblocket i "naturliga grottan". I dessa borrhål hade man fäst stift av något skört material och kunde därmed fixera blocken som bild nr 17 visar. I det ögonblick jordskorpan upphörde med sin svängning åt sydost /idag = nordväst/, sattes pluggarna i uppåtstigande gången i rörelse på grund av tröghetslagarnas effekter. Stenpluggarna bröt av fixeringsstiften och åkte ner mot botten av den uppåtstigande gången med en fruktansvärt accelererad hastighet. Luften framför pluggarna komprimerades så starkt att den satte pluggarna i nedåtlöpande gången i rörelse. Dessa pluggar, fyra stycken, åkte mot underjordiska kammaren med ännu högre fart och skapade ett ännu högre övertryck. Att pluggarna förmådde skapa ett effektiv övertryck, berodde på att stenblocken i pyramidens väggar är hermetiskt sammanfogade. Dessutom var ingångs - öppningen till pyramiden omsorgsfullt igenmurad , varför hela systemet var hermetiskt inneslutet. /Kalif Al Mamoun 825 e.Kr. lät bryta en ingång till Stora Pyramiden, eftersom den rätta ingången inte var känd. Vid inbrytningsarbetet användes förutom verktyg, eld och ätika. En mängd smeder arbetade med skärpning av verktyg och maskiner. Kostnaderna för inbrytningsprojektet lär ha varit ofantliga/.

Den smala blindgången /12/ som avslutar underjordiska rummet, samt de djupa ihåligheterna i dess golv skapade den näst sista tryckökningen innan lufttrycket började verka i motsatt riktning. Den nedåtlöpande gången var nu stängd av de fyra granitpluggarna, varför den hög - komprimerade luften bara hade en väg att välja: nämligen det så kallade "Brunschaktet". Granitventilen hejdade den framrusande luften bråkdelarna av sekund innan den slängdes åt sidan. Med explosionsartad kraft sprängde sig det enorma lufttrycket igenom golvet till Stora Galleriet den kortaste vägen, dvs. på den svagaste punkten i hela pyramiden. För att inte lämna något åt slumpen hade man förberett den avsedda genom-brytningsvägen med en vertikal borrning från stora gallerien ned, åt "naturliga grottan". Från taket på "naturliga grottan" hade man gjort en liknande borrning upp mot stora galleriet. De två borrningarna skildes åt av ett relativt tunnt stenskikt som sprändes av lufttrycket. Den väg som lufttrycket sprängde sig fram ser vi idag som en oregelbonden förbindelse /11/ mellan nedre delen av Stora Galleriet och naturliga grottan.

Genom hjälpåtgärderna leddes alltså lufttrycket dit man ville ha det: till stora galleriet, till kamrarna och till de stängda ventilations kanalerna, dvs. till alla utrymmen utom den nedåtlöpande gången. Alla dessa utrymmen blev alltså plötsligt satta under ett väldigt övertryck som eliminerade trycket från pyramidmassan. Formen på de två kamrarnas tak ledde övertryckets kraftlinjer åt alla håll i pyramiden.

De 43 granitbalkarna över Kungens kammare /1/ balanserade ständig byggnaden genom att balkarna automatiskt förskjöt byggnadens tyngdpunkt växelvis /granit har större specifik vikt än sandsten/, på grund av jordskorpan efter den 90° förskjutningen fortsatte att pendla, samtidigt som denna pendling påverkade magnetaxeln i viss mån /utöver att magnetaxeln välte 180° i samband med att jorden bytte omloppsbana kring solen/.

Jordaxelpendlingen förhindrade under lång tid människorna att bygga höga byggnader. Vid en viss höjd rasade byggnaden ihop. Den kritiska höjden minskades i takt med att jordaxelns pendling avtog. Sannolikt var det jordaxelpendlingen som förorsakade att Babels torn rasade samman /man överskred den kritiska höjdgränsen/. Idag är jordaxelns pendling avsevärt mindre, men vi vet att mycket höga byggnader även idag har känbara utsvängningar. Jordaxelns pendling är iaktagbar genom den s.k. "vandrande polen". Det finns kanske anledning att ompröva denna deffinition, eftersom allt tyder på att magnetaxeln är konstant. Detta innebär att det faktiskt skulle vara jordskorpan som även idag vandrar eller pendlar fram och tillbaka.

Tekniken att eliminera påfrestningar av momentana tryck eller kraftförändringar med hjälp av lufttryck är inte okänd idag. Tekniken praktiseras än idag i Indien. I TV-1 visades ett program någon gång i 1970, där man behandlade Indiens gåtfulla forntid samt olika mysterier vilka än idag är oförklarade. Som extra krydda i programet visades ett par yogi atraktioner.

1/ En yogi låg på krossade glasflaskor och höll en sten som vägde c:a 150 kg, på bröstet. Stenen slogs isär med en slägga.

2/ På en c:a 1 m^2 stor spikmatta låg en annan yodi som höll ett järnstäd på bröstet. På detta lade man en järnstång, c:a 3 cm grov och delade sedan denna i två delar med huggmejsel och hammare.

Efter föreställningen visade yogierna sina ryggar. Den första var helt oskadad. Den andre var lätt skadad på högra sidan. I båda fallen såg man dock tydligt märken efter det krossade glaset, respektive spikmattan, bevis som utesluter möjligheten att prestationen var bluff.

Vid båda atraktionerna minskade man vikterna och hammarslagens tryck nästan till noll med hjälp av <u>andningsteknik</u>. I slag ögonblicket eliminerade yogierna ett momentant tryck av 250 - 300 kg /tyngd + hammarslag/, genom lufttryckförändringar i bröstkorgen. Dessa lufttrycksförändringar åstadkoms genom korta och snabba utandningar samt något långsammare inandningar.
Samma princip användes i Stora Pyramiden för att den skulle klara påfrestningarna som uppstod vid kollisionen. Det elastiska lufttrycket, som till en början kanske verkar obetydligt, räddade pyramiden från förstörelse. Om vi antar att byggnadens hållfasthet var t.ex. 10^x tryckenheter och att de genom kollisionen framkallade krafterna utgjorde $10^x + 1$ tryckenheter, så skulle det endast erfordras EN enda tryckenhet för att klara katastrofen. Denna tryckenhet måste emellertid vara ELASTISK och just denna effekt fick man av det lufttryck som skapades i pyramidens gångar.

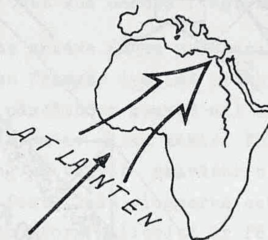
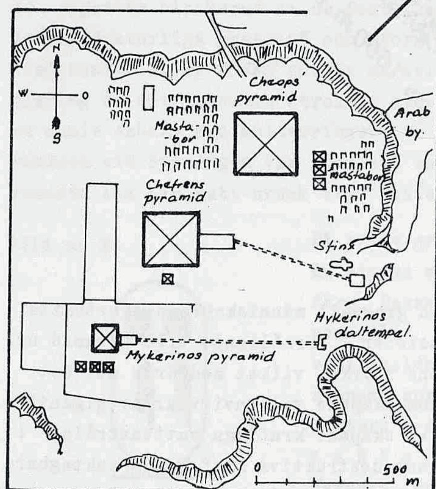

Bild nr 19
Karta över pyramidområdet
/sydväst om Gizeh/

/Kartan ritad efter förebild i Bonniers lexikon/

Det första svårigheterna var alltså avklarade, men strax därpå dök den tredje faran upp: den världsomfattande FLODVÅGEN.

När det gällde flodvågen, måste man ta hänsyn till Afrikas utseende, dess läge i förhållande till rotationsaxeln samt Atlantens stora vattenmassor. När jordskorpan förskjöts 90° åt sydost, avtog samtidigt samtidigt jordskorpans rotationshastighet genom att den rörde sig i mer än 90°:s vinkel mot den ursprungliga rotationsriktningen. Däremot fortsatte vattnet i alla sjöar och hav att röra sig med samma hastighet och i stort sett samma riktning som före kollisionen, dvs i väst- östlig riktning och med en hastighet av 1.670 km/timme.

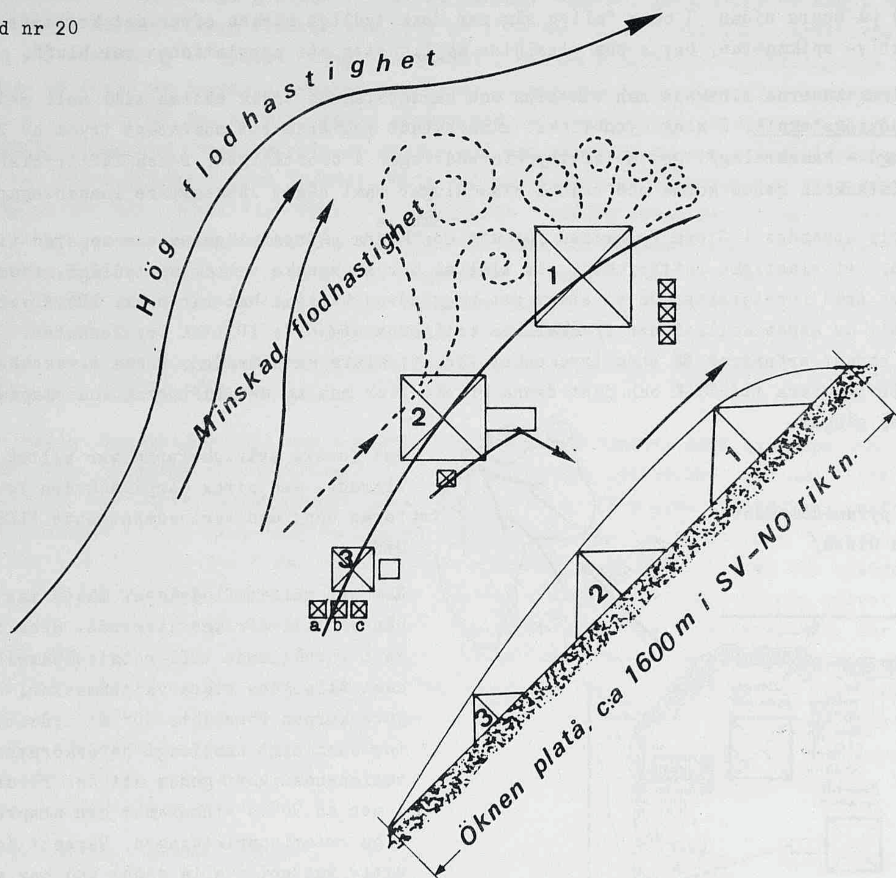
Om jordskorpans rotations hastighet minskades med t.ex. 170 km/tim /eller kanske mer/, så blev detta flodvågens hastighet. Verkningarna av en sådan flodvåg kan man

kanske föreställa sig om man studerar effekterna av de Östpakistanska översvämningar. Dessa var dock obetydliga, i jämförelse med de effekter som den världsomfattande flodvågen för 12.500 år sedan åstadkom. Trots den lokala karaktären av den Östpakistanska "flodvågen" och trots att vår värld anses befinna sig i ett "topptekniskt skick", sjönk livsföringen inom de katastrof drabbade områdena UNDER steåldersnivå. Flodvågen gjorde allt bränbart material genomblött och det blev därför omöjligt för människorna att göra upp ELD. När verkningarna av en så lokalt betonad "flodvåg", som den Östpakistanska, blir så stora, är det inte svårt att förstå varför det finns så få vittnesbörd kvar av den civilisation som existerade för 12.500 år sedan. Det enda som återstår är Pyramiderna vid El Gizeh samt ett fåtal andra stenkolosser. Vi skulle med våra kunskaper och tekniska färdigheter inte kunna bevara ett enda tegel över markytan till eftervärlden om jorden utsattes för en liknande katastrof idag.

På bild nr 19 ser man att flodvågens riktning bestämdes av resultantens riktning, dvs. sydvästlig /idag = nor-östlig/. Ett studium av den Afrikanska kontinentens topografi visar att den i sydvästliga riktning från pyramiderna skulle göra minst motstånd mot en eventuell flodvåg.

Exakt samma riktning intar de tre pyramiderna. Den minsta, i vilken man fann en begravd människokropp då man öppnade den på 13 hundratalet, påbörjade flodbrytningen. Pyramidens södersida skyddades mot flodvågens undergrävande verkan av tre små pyramider /se bild nr 20/.

Bild nr 20

Den näst största pyramiden, i vilken man EJ funnit någon gravsatt människokropp, fortsatte flodbrytningen ännu effektivare genom fördubblade dimensioner i förhållande till pyramid nr 3. Dessutom hade den förra pyramiden försvagat flodvågens styrka, vilket medförde att det strömmande vattnet klövs ännu bättre av pyramid nr 2, som skapade vattenvirvlar av gigantiska mått och styrka på den västra sidan, samtidigt som den skapade kraftiga vattenstrålar i östligt riktning, dvs. mot Nilen. Effekterna av flodvågens destruktiva krafter är iaktagbara än idag. Den första av de tre småpyramiderna /a/, vid foten av pyramid nr 3, är nästan jämnad med marken. Nästa småpyramid /b/ är i något bättre skick. Den har idag formen av en "trappstegpyramid". Den sista av de småpyramiderna /c/, har klarat sig bäst. När man studerar en topografisk bild av terrängen kring pyramiderna, kan man tydligt se att vattenvirvlar-

na och vattenstrålarna var det mest effektiva försvaret mot flodvågen. Det är helt logiskt, med tanke på att den universella energirörelsen är en VIRVELRÖRELSE. Under virvelområdena skedde inte någon terrängavnötning. De täckta passagerna från pyramid nr 2 skapade de förut nämnda vattenstrålarna och hjälpte till att styra den klyvna flodvågen mot Nilen. Nilen fungerade efter katastrofen som en naturlig avloppsränna och garanterade att pyramidområdet inte skulle förbli vattentäck i framtiden.

Passagerna, liksom murarna, som ursprungligen omgav pyramiderna, blev utraderade av flodvågen, men de fyllde sitt ändamål: att skydda Stora Pyramiden, i vilken man INTE heller har funnit någon gravsatt människa. När flodvågen passerat, stod Stora Pyramiden oskadad kvar på sin plats. Historikern, Herodotos såg den intakta byggnaden 500 år f.Kr. och har efterlämnat en beskrivning av byggnadens utseende.

Om man binder samman de stora pyramidernas / nr 1, 2 och 3/ toppar med en kurvlinje, får man fram en bild som visar inom vilket område de kraftigaste virvlarna uppstod. Vattenvirvlarna styrdes alltså åt väst-nordväst, eller i 120° graders vinkel mot den förhärskande riktningen av flodvågen. Denna avstyrning av flodvågen förstärktes av de tre små pyramiderna som ligger på Stora Pyramidens östra sida.

Om man betraktar pyramidkolosserna från sydostlig riktning, som bild nr 20 visar, finner man att pyramidernas toppar /1, 2, 3/ och ökenplatåns sydvästra resp. nordöstra kant kan sammanbindas med en perfekt AERODYNAMISK kurvlinje. Under kurvlinjen strömmade vattenmassor relativt långsamt, medan vattnet ovanför kurvlinjen strömmade med oförändrad hastighet.

Jag vill understryka att mitt resonemang inte är hypotetiskt. Det rör sig om fakta som vem som helst kan kontrollera genom att studera den topografiska bilden av ökenplatå där pyramiderna står än idag. Till yttermera visso kan man genom praktiska experiment konstatera att de täckta korridorerna verkligen hade den påstådda effekten, att skapa kraftiga vattenstrålar mot Nilen och att de samtidig skyddade pyramiderna mot vattnets undergrävande effekter.

Om man placerar en skiva på en sandbädd så att den står vertikalt på denna, och sedan riktar en vattenstråle mot skivan snett från vänster /enl. bilden SV/, så kommer vattenstrålen att "rikorschettera" snett bakåt åt höger /enl. bild SÖ/. Riktar man nu en annan vattenstråle mot den rikoschetterande strålen, parallelt med den förra, upptäcker man att stråle nr 2 inte kan påverka sanden bakom den första strålen en bra bit framåt. Vattnet från stråle nr 2 dras med av det "rikorscheterande" vattnet som därmed fungerar som en naturlig barriär.

Flera fakta visar att det inte skedde någon gravsättning i Stora Pyramiden. För det första: av den föregående redogörelsen framgår tydligt att byggnaderna ej kan ha varit kungagravar /jag är medveten om att mina påståenden kommer att affektera vissa kretsar, som gärna vill vidmakthålla kungagravs teorierna av olika skäl/. För det andra: H.Kjellson har redan lämnat en enkel och logisk förklaring på varför gravteorin är orimlig. Han påpekar att uppåtstigande vägen är blockerad av de fastkilade pluggarna och att den oregelbundna förbindelsen /11/ mellan "naturliga grottan" och stora galleriet är för smal för att medge en transport av en stel mumie, om en sådan skulle ha avlägsnats från pyramiden. Frånsett Kjellsons orubbliga förklaring är det dessutom otroligt att gravplundrare skulle gjort sig besvär med att föra bort en mumie enbart med motiveringen att: Här ska du inte ligga och skräpa". Förhållandet att pyramiden vid öppningen var hopplöst tom är säkert välbekant, men det fanns en sak inne i pyramiden som har gett orsak till funderingar, och ger mig orsak att presentera en ny teori.

Bild nr 21

På en av granitbalkarna över "Kungens" kammare hittade man bland de övriga målade tecken en grupp om fyra tecken, målade med röd färg. Dessa tecken betyder H-W-F-W och ser ut så här i original som bild nr 21 visar. Dessa konsonanter kan ingå i många ord, med vitt skilda betydelser. Ta till exempel konsonanterna K-N-N. I svenska språket finns följande ord vid vokalisering av dessa konsonanter: K a N i N /djur/, K a N o N /musikterm/, K a N o N /vapen/, K a N N a /gammalt rymdmått m.m./, K u N N A /förmå/, K i N N a /svensk ort/, K ä N N a /förnimma något/. Det är alltså inte svårt att bevisa att konsonanterna H-W-F-W kan betyda många olika saker. Konsonanterna kan avse t.ex. ett egennamn, men det kan lika gärna

vara ett substantiv, adjektiv eller verb. Min avsikt är inte att bevisa att Egyptologerna tolkat hieroglyferna felaktigt. Dessa flitiga vetenskapsmän har med all säkerhet löst EGYPTERNAS skrift korrekt. Däremot kan man fråga sig om Egypterna själva löste skriftens förebild rätt. Allt tyder nämligen på att Egypterna själva fann skriften i färdigt skick och därvid gjort sig skyldiga till ett flertal misstag vid "översättningen" av hyeroglyferna. Ett bra exempel på, att de gamla egypterna löste hieroglyferna ofullständigt och därmed missförstod innehållet, finner man i den egyptiska dödskulten. En text som blev feltolkad av Egypterna, handlar om metoder att söva ner en människokropp under hundra eller tusentals år, utan att kroppens vävnader åldrades, dvs. man skulle kunna återuppväcka kroppen till ett normalt liv. Egypterna förbisåg dock en viktigt detalj, nämligen den att individen skulle vara en FRISK och LEVANDE människa och inte ett lik. Beträffande kravet att inälvorna skulle rengöras löste man detta genom att avlägsna alla inre organ tillsammans med hjärnan. Efter denna noggranna "rengörning" lades kroppen i ett saltbad under 70 dagar. Efter balsameringen av den hopplöst döda kroppen väntade sig alltså Egypterna att kroppen skulle kunna återuppväckas till livet efter tusentals år. Metodens "originalrecept", som fanns inristad på pyramidens täckyta, hade inte den lydelsen.

I sin bok "Så talade fynden" berättar C.W.Ceram, att det i den okända forntiden existerade ett annat "konserveringsätt".

- Fjortonhundraåttiofem, i april hittade arbetare på Via Appia utanför Rom en sarkofag med ett förbluffande innehåll. I sarkofagen låg en romersk flicka från urgammal tid. Hon var välbevarad och av ovanlig skönhet. På några dagar hade 20.000 personer infunnit sig för att beskåda märkvärdigheten /inte minst därför att man påstod att en ännu brinande oljelampa hade påträffats invid kroppen/. Kroppen ställdes ut i Palazzo dei Conservatori. Påven Innocentius VIII vidtog då en ovanlig åtgärd: liket fördes en mörk natt till en ödslig plats utanför Porta Pinciana och jordades där åter i största hemlighet. Humanisten Fonte skrev till Sassetti om detta på följande sätt:

"Bartolomeo Fonte hälsar sin vän Francesco Sassetti... Du har bett mig att berätta något om den kvinnokropp, som nyligen hittats vid Via Appia. Jag kan bara hoppas att min penna förmår återge något av denna kropps skönhet och behag. Om vi inte hade haft hela Rom till vittne, skulle det hela te sig osanolikt... Nära sjätte milstenen vid Via Appia höll arbetare, som sökte efter marmorbrott, just på att gräva fram ett stort block, när de plötsligt bröt igenom en tegelvalv - tolv fot djupt. Där påträffade man en marmorsarkofag. När de öppnade den, fann en kropp, som låg med ansiktet nedåt och som var täckt med ett två finger tjock täcke av en ännu välluktande, fet substans. När de hade avlägsnat det parfymerade höjlet - de började - de vid huvudet - fick de se ett ansikte, så genomskinligt blekt, som om den unga flickan hade begravts samma dag. Hennes långa svarta hår, som ännu satt fast vid huvudskålen, var flätat till en knut och uppfäst på hjässan, så som det anstår en ung flicka, och dessutom täckt av ett nät av siden och guldtråd.

Små öron, låg panna, svarta ögonbryn - och vidare egendomligt formade ögon, under vilkas lock vitan syntes. T.o.m. näsvingarna var oskadade och så mjuka, att de darrade under blotta trycket av ett finger. Läpparna var röda och lätt åtskiljda, tänderna små och vita, tungan scharlakanröd ända upp mot gommen. Kinder, haka, nacke och hals tycktes ännu ha liv. Armarna hängde oförstörda ned från skuldorna, så att man kunde röra dem som man ville. De långa, vackra fingrarna på de utsträckta händerna hade ännu naglarna i behåll; även om man hade försökt, skulle man inte ha kunnat lossa dem. Bröst,mage och sköte hade dock presats åt sidan och fölhop, när den aromatiska skorpan tagits bort. Däremot hade ryggen, höfterna och sätet bibehållit sina konturer och sköna former, likaså lår och ben.

Kort sagt: det var den vackraste flicka av ädel börd från de dagar, då Rom stod på höjden av sin glans.

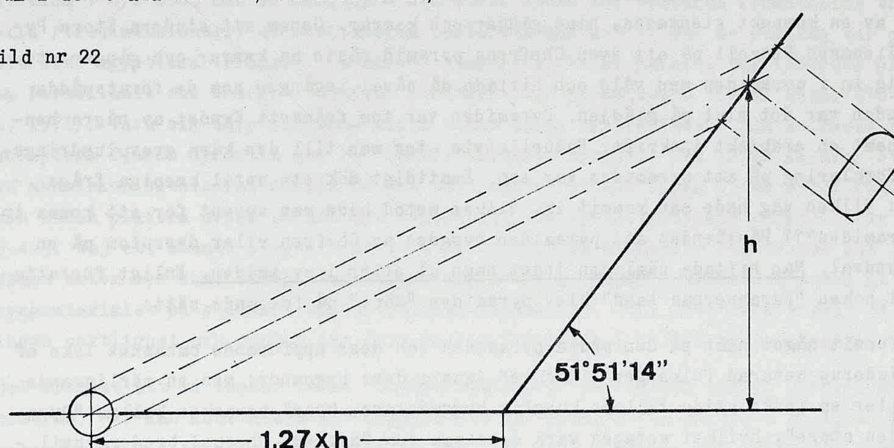
Tyvärr är det betydande monumentet över detta gravvalv förstört för många århundraderna sedan, utan att någon inskrift bevarats. Inte heller sarkofagen bär något tecken - vi känner varken flickans namn, hennes härkomst eller ålder..."

Uppgifterna om flickan i sarkofagen och sarkofagen i Stora Pyramiden sammanfaller otroligt väl. I Stora Pyramiden fan man inte heller några inskriptioner, utöver de som fanns på granitbalken. Sarkofagen saknade också inskriptioner. Och just inskriptioner är något som sällan saknas, när det gäller fynd av autentiskt gammal-egyptiskt ursprung.

Egyptologerna erkänner att hieroglyfskriften inte har genomgått den normala utvecklingsproceduren. Den uppträder helt plötsligt och i fulländat skick. Tecken H-W-FW fanns ursprungligen, med all säkerhet, på fler ställen än på den undergömda platsen över "Kungens" kammare. Av allt att dömma, fanns tecken i betydligt större format på Stora Pyramidens täckyta. Det är möjligt att teckens konsonantvärden är korrekt deffinierade och att man vokaliserat dessa korrekt, dvs. att de skall uttalas som "Chufu" eller "Cheops". Det är dock uteslutet att ordet skulle vara en PERSONS egennamn. Om en planet /i detta fall Jorden/ är utsatt för risken att ödeläggas av en planetkollision, finns det inte någon person, kung eller vetenskapsman, som är så betydelsefull att det skulle motivera att dennes eller dennas namn bevarades till eftervärlden. Däremot skulle PLANETENS namn, på det okända språket, vara all möda värt att bevara till efterkommande civilisationer.

Men en ovalformad figur blir inte gärna associerad med en klotformad planet. Den rätta associationsbilden, för en planet, vore en cirkel. Skulle däremot tecken, med den ovalformade ramen, ha varit inristade på pyramidens täckyta, blir situationen en helt annan. Genom perspektiv - förskjutning skulle man se en perfekt cirkel om man betraktade de inristade tecken och ramen på ett viss avstånd från pyramiden, dvs. man skulle se den rätta asociationsbilden. I Stora Pyramidens fall skulle detta avstånd motsvara distansen 1,27 x höjden över markytan på centrum i den ovala bilden / se bild nr 22/

Bild nr 22

Man har en mycket dimmig uppfatning om Cheops som människogestalt. Det finns bara en 30 cm hög elfenbensstaty av honom . Farao Chefren, däremot, har efterlämnat 23 st. statyer, i naturlig storlek, utförda i grön diorit. Statyerna finns i den "T" formade pelarhallen i dal - templet. Såväl Djoser, som Mykerinos efterlämnade "porträtt" av sig själva i form av statyer. Det hela verkar som en metamorfos när man inser att den störste och mäktigaste av alla faraoner, Cheops, nöjde sig med ETT "porträtt" i form av en 30 cm hög elfenbensstaty. Detta är verkligen mycket, MYCKET underligt.

Följande citat ur "Kulturens Gryning" /ingår i Bonniers illustrerade historia/ ger ytterligare stoff till min reflexion; "mycket,MYCKET underligt".

-"Av relieferna i pyramidtemplen återstår endast illa medfarna fragment, vilka emellertid röjer samma säkra, men ändå känsliga linjeföring och samma mästerliga teknik som skulpturer, ehuru de troligen är ett uttryck för en strävan snarare än ett fullföljande. Några av de bästa bevarade exemplen på denna behärskade stil är relieferna från mastabakapellet över en av Cheops' söner, Chufukaf, och hans maka, mottagande offergåvor. De målade relieferna från dynastiens slutskede är inte av samma hög klass, främst emedan de är huggna i grov kalksten, som måst utfyllas med gips..."

Hur är det möjligt, att inom en så kort tid som 10 -20 år /Cheops - Cheops' son = Chufukaf/, kunnat glömma en så väl utvecklad teknik i stenbearbetning? Linjeförningen var inget problem, men däremot var material-valet och tekniken så underläsen att man tvingades SPACKLA över skavankerna med GIPS för att få ett någorlunda godtagbart resultat.

När nu arkeologerna gjort ETT korrekt konstaterande, grundat på fakta, att det finns vesäntliga skillnader i arbetstekniskt hänseende, är det underligt att man inte kommit till den logiska slutsatsen: att den välutvecklade tekniken i stenbearbetning ej har sitt ursprung från FJÄRDE DYNASTIEN. Redan under början av FEMTE dynastien är de perfekta skulpturerna sällsynta. Skälet till detta är att de tidigare dynastierna /1-4/ "konsumerat" fynden. Ville man i efterföljande dynastier ha statyer av sina härskare, fick man göra dem själv och med välkänt sämre resultat.

Systemet att "anektera" imponerade byggnadsver praktiserades ganska flitigt i det gamla Egypten. Arkeologerna känner till flera exempel där stor-män låtit "signera" byggnadsverk som man ej byggt själv. Följande citat ur boken "Men Bibeln hade rätt" av Werner Keller beskriver ett fall.

.."Eftervärlden skulle häpna över Ramses II som byggherre, och det gjorde den också. Forskarna kunde i början inte fatta hur det kom sig, att de så ofta stötte på insignierna "Ramses II" på ett otal tempel och profanbyggnader. När man undersökte dem närmare skringades förvåningen; Många av dem måste ha uppförts redan flera århundraden före Ramses II, men för att tillfredställa sin äregirighet hade han helt enkelt låtit hugga in sitt namn på dem"..

Omständigheterna kring Chefrens pyramid är inte heller så okomplicerade som egyptologerna gärna framställer dem. Faktum är att man ända fram till omkring 1800-talet trodde att denna pyramid utgjordes av en kompakt stenmassa, utan gångar och kamrar. Genom att studera Stora Pyramiden kom italienaren Benzoli på att även Chefrens pyramid måste ha kamrar och gångar etc. 1818 bröt han sig in i pyramiden med våld och hittade då såväl ingången som de förutspådda kamrarna. Men sedan var det slut på glädjen. Pyramiden var tom frånsett fyndet av några benknotor /oxben/ samt en arabiskt inskrift. Naturligtvis tog man till den kära gravplundringsteorien som en förklaring på att pyramiden var tom. Samtidigt dök ett antal knepiga frågeställningar upp: Vilken väg hade man kommit in. Vilket metod hade man använt för att komma in i den ORÖRDA pyramiden??? Påståendet att pyramiden byggdes av Chefren vilar dessutom på en ytterst svag grundval. Man hittade nämligen inget namn på eller i pyramiden. Enligt författaren, Lovett, till boken "Faraonernas Land" blev pyramiden "döpt" på följande sätt:

..."Man har ej funnit något namn på den andra pyramiden och dess uppförande omnämnes icke af Maneto. En af Diodorus bevarad folksägen tillskref Amasis dess byggande; men en närliggande grafvård innehåller en inskription till en kunglig byggmästare, hvari monarken kallas "Pyramidens Schafra den store", hvilket antages vara detsamma som Chefren, Cheops' broder, hvilken Herodotus tillskrifver den andra pyramiden."...

I brist på bättre bevis nöjer man sig med att "antaga" på grund av en inskription i en "närliggande grav" att pyramidens byggherre hette Chefren. En person, om vars släktskap med Cheops, man har delade meningar om. I bland anges Chefren vara son till Cheops, ibland säges han vara broder till Cheops. En annan sak är också fraperande. Den annars, genom ett otal statyer, så"väldokumenterade" farao Chefren underlät, helt blygsamt, att sätta sitt "bomärke" på den imponerande byggnaden.Man säger att Chefrens statyer liknar Stora Sfinxen.Det är sant , men vad finns det för bevis att Chefren själv liknade statyerna och Sfinxen?

Den tredje pyramiden öppnades på 1300-talet av muselmaner. Enligt berättaren påträffades där ingenting annat än de förut omnämnda kvarlevorna av en människa, samt några guldplåtar, med obegripliga bokstäver. I största rummet antar man att en sarkofag varit nedgrävd i golvet , men den var försvunnen då pyramiden öppnades. Golvet i rummet var översålat med röda granitskärvor, förmodligen rester av den försvunna sarkofagen. Under det stora rummet hittade man en sarkofag av basalt i ett mindre rum. Basaltsarkofagen var tom. När den 1838 skulle transporteras sjövägen till ett museum sjönk den i havet vid den spanska kusten. En tredje sarkofags lock lyckades man rädda. På detta sarkofaglock fann man Mykerinos namn.

Uppgiften om de kvarlämnade guldplåtarna visar att Mykerinos pyramid inte haft besök av gravplundrare. Man kan med fog anta att huvudsyftet, för ett inbrott i pyramiden av gravplundrare, skulle ha varit att söka efter dyrbarheter. En gravplundrare skulle alldrig ha lämnat kvar föremål av guld. Så kommer vi till frågan: Vem var den okända personen, som man fann kvarlevorna av då man öppnade pyramiden på 1300-talet? Var han en av de nedsövda /i likhet flickan som hittades i Rom/ eller var det "hyresgästen" Mykerinos, konserverad på det vanli-

ga egyptiska sättet, dvs. utan hjärna och inälvor??? Uppgiften om den arabiska skriften i Chefrens pyramid tyder på att det under markytan finns dolda ingångar till pyramiderna. Under gammalegyptisk tid hittade man KANSKE denna ingång till den minsta pyramiden. När området sedan kom att stå under arabiskt inflytande fann man kanske motsvarande ingång till Chefrens pyramid. Det innebär att det skulle finnas en, ännu idag okänd ingång till Stora Pyramiden. För ett par år sedan försökte man, att med den allra modernaste teknikens hjälp, fast - ställa befintligheten av dessa okända eventuella utrymen. Under ett helt år genomstrålade man pyramidmastodonten dygnet runt. Man registrerade strålningsmönstret på band. När undersökningsledaren, Dr.Gohed, kontrollerade den grafiska återgivningen av strålningsmönstret, visade detta oförklarliga variationer från den ena dagen till den andra. Dr.Goheds kommentar till detta slutade med: "det finns en verksam kraft inne i pyramiden, som trotsar vetenskapens kända lagar." /UFO-INFORMATION nr 5-6 , 1971, i artikeln "UFO:s och det ockulta" av Wiliam Hofman/.

Rön som gjorts på senare tid gör att vi måste erkänna att Cheops & Co var skickliga rymdfarare, om vi skall godkänna egyptologernas påstående att Stora Pyramiden och de två andra är byggda av fjärde dynastien. Det är nämligen så att såväl Ryssar som Amerikaner tagit bilder av månytan i närheten av Stormarnas och Stillhetens hav som visar 8 st. obelisker. Bilderna togs av Luna 9 4/2 1966 och av Orbiter 2 den 20/11 1966. När ryssarna framställde en stereoskopisk bild /tredimensionell/ av obeliskerna, upptäckte man att en del av pelarna var placerade så att den "egyptiska triangeln /abaka:n/ framträde. Tre av pelarna var inbördes placerade i samma förhållande som Cheops - Chefren och Mykerinos pyramiderna vid El Giza./UFO-INFORMATION nr 1, 1971/. Vare sig egyptologerna eller någon annan skulle inte i sin vildaste fantasi kunna acceptera fjärde dynastin som en "rymdflygningens"dynasti. Det låter alltför otroligt att dessa människor obehindrat skulle ha åkt till månen för att bygga 15-22 meter höga stenpelare och sedan placera dessa så att man åskådliggjorde pyramidgruppens proportioner och triangeln 3-4-5. Nej ett sådant projekt kan inte ha utförts av människor som trodde att jorden var en platt skiva och som, enligt vedertagen uppfattning, byggt pyramiderna genom att rulla fram byggmaterialet på stockar, uppför väldiga sandbankar. Till yttermera visso: På månen finns ingen växtlighet och sanden lär inte heller förekomma i tillräckliga mängder

Det är bäst att vi lämnar temat "Cheops rymfärder" och håller oss på jorden, dvs. till pyramiderna. Man kan konstatera att byggplatsen för pyramiderna valdes i enlighet med följande resonemang: Vid en planetkollision är den säkraste platsen, den punkt som ligger längst bort från kollisionsplatsen, dvs på planetens motsatta sida. Dessutom ville man ha en absolut garanti för att platsen ej skulle förbli täckt med vatten. Pyramiderna byggdes därför på en höjdplatå i närheten av havet /Pyramidplatån ligger 65,6 m över Medelhavets nivå/ och bredvid en flod som kunde tjäna som en naturlig avloppsränna. I detta aktuella fallet var det jordens längsta flod, den mäktiga Nilen. Man kunde därigenom klara den tredje faran: FLODVÅGEN.

Resonemanget har en tydlig tendens, nämligen att på alla sätt skydda Stora Pyramiden, något som det finns goda skäl för. På pyramidens täckyta hade man i skriftlig form tecknat ned merparten av den försvunna civilisationens samlade kunskaper. I byggnadens dimensioner dolde man principerna för den förnuftigaste och billigaste metoden för RYMDFÄRDER.

Dolde ... ja, men man gjorde det på ett sådant sätt att det skulle vara möjligt att återupptäcka metoden oavsett vilket språk de efterkommande civilisationerna skulle tala eller skriva. Kunskaperna som var nedtecknade på täckytan förstördes tyvärr av okunnighet. Man skulle kunna fastslå följande regel eller axiom: Alla instutioner som härskar över massorna med hjälp av dyrkan av ett konkret eller abstrakt föremål, förstör målmedvetet allt som kan avslöja sanningen. Man vet att, om sanningen uppenbaras, är det slut med makten över anhängarna. Den medeltida kyrkans ursiniga förstörelse av kulturbyggnader och skrifter i olika delar av världen är ett bra exempel på det nyss nämda axiomet. Man förstörde bl.a. Mayaskrifter, lertavlor på Påskön m.m. Som en följd av människornas okunnighet föddes vid Stora Pyramiden den gammal - egyptiska religionen. Man tolkade pyramidens informationer felaktigt vilket ledde till att människoskulpturen med solavstånds angivelsen /solens bild/ ovanför huvudet togs som en anvisning till att bedriva SOLDYRKAN.

Som avslutning på detta kapitel och därmed del I av Vimaana, vill jag säga några ord om Charles Piazzi Smyth:s insatser som vetenskapsman. Hans samtida vetenskapskolegor och även våra dagars vetenskapsmän uppfattade hans resultat felaktigt. Inte på grund av Smyths resultat som sådana,utan på grund av yrkesbrödernas kortsynhet, något som förekommer än idag. I moderna uppslagsverk redovisas följande auktoritativa åsikter om hans person.

"..Men att just den Stora Pyramiden ända i våra dagar falskeligen betraktas som ett orakel, kan huvudsakligen återföras på inflytandet från en person, i vars karaktär sträng vetenskaplighet och den mest vildvuxna mysticism måste ha varit sammanblandade på det mest säregna sätt..." /CW CERAM: SÅ talade fynden/.

Ch.P.Smyth:s försök att lösa Stora Pyramidens innebörd kostade honom förlusten av sitt hedersdoktorat. Hans resultat betraktas som " fritt svävande idéer ", trots att det idag visar att han var på rätt spår. Istället för att hjälpa honom försökte hans samtida kolegor att hindra honom på alla möjliga sätt. Kritiken mot P.Smyths resultat grundade sig på de vanliga argumenten: - att genom enkla matematiska operationer med de givna värdena - försökte tyda pyramidens mått -. Dåtidens auktoriteter, liksom deras kolegor idag, hade inte klart för sig att NATUREN arbetar efter enklast möjliga principer. Detta är orsaken till att dagens "toppteknik" misslyckas oftare och oftare, steg för steg och på ALLA områden.

Med det föregående vill jag inte påstå att alla våra vetenskapsmän är värdelösa /i sanningens namn kan man konstatera att det existerar sådana vetenskapsmän, som trots detta är högt uppskattade/. De flesta äger en utmärkt hjärna som de tyvärr slösar bort på projekt som grundar sig på felaktiga premisser och målsätningar.

Litteraturförteckning

H.Kjellson: Forntidens Teknik
E.v.Däniken: Olösta gåtor ur mänsklighetens förflutna.
Ivan Troeng: Kulturer före istiden.
G.Gamov: Kosmos.
F.Hoyle: Astronomi
H.C.King: Boken om månen.
B.W.Jaxtheimer: Teckna Måla.
Th.Schwenk: Das sensible Chaos.
Manning - Lovett: Faraonernas Land.
E.G.Wilcox: MU - den sjunkna kontinent.
C.W.Ceram: Så talade fynden.
Bonniers: Kulturens gryning.
Graves - Patai: Hebreiska myts.
W.Keller: Men bibeln hade rätt.
Olika lexikoner och
Bibeln.

FÖR MER ÄN 12.500 ÅR SEDAN VAR JORDEN HEMVIST FÖR EN TEKNOLOGISKT HÖGTSTÅENDE CIVILISATION, MED KUNSKAPER SOM VIDA ÖVERTRÄFFADE DET VI IDAG UPPNÅTT.

VID DENNA TID LÅG JORDEN I EN BANA MELLAN MARS OCH JUPITER PÅ DEN PLATS DÄR ASTEROIDBÄLTET NU BREDER UT SIG!

DENNA CIVILISATION UTPLÅNADES PÅ NÅGRA FÅ ÖGONBLICK DÅ EN MINDRE PLANET KOLLIDERADE MED JORDEN OCH KASTADE IN DEN I DESS NUVARANDE BANA:

OM VI BEMÖDAR OSS ATT STUDERA I FÖRSTA HAND DET STORA MINNESMÄRKE FRÅN DENNA TIDIGARE CIVILISATION, NÄMLIGEN DE BERÖMDA PYRAMIDERNA VID EL GIZA I NORRA EGYPTEN, FÅR VI BELÄGG FÖR ATT DETTA ÄR RIKTIGT.

I DEN GLÖMDA CIVILISATIONEN sammanför Lehel Répits en mängd upplysningar från legender och väsentliga arkeologiska upptäckter under de senaste årtiondena. Lehel Répits´ forskning hade ursprungligen inget att göra med UFO-saken. Han fann dock att hans resultat tillsammans bildade en kedja av indicier med direkta anknytningspunkter. Indiciekedjan är så säkert sammanlänkad att den som helhet måste betraktas som ett mycket ovanligt bevis på att UFO (flygande tefat) är verkligt existerande objekt. I det föreliggande kompendiet DEN GLÖMDA CIVILISATIONEN (VIMAANA I) redovisar Lehel Répits sina rön och ger läsaren tillfälle att själv göra en saklig analys av indiciekedjans värde, som bevis på att UFOs är verkligt existerande objekt.

I Lehel Répits´ kompendium DEN GLÖMDA CIVILISATIONEN finns ett flertal bevis av vilka följande förtjänar speciellt omnämnande:

I. Natten mellan den 17 och 18 juli 1967 gjordes ett flertal UFO-observationer över Europa. En sammanställning av dessa observationer visade en geometrisk bild av DEN STORA PYRAMIDEN vid El Giza i Egypten. En jämförelse av linjerna i Lehel Répits´ geometriska konstruktionsplan och linjerna i den geometriska bild som UFO-observationerna bildar, visar att det föreligger en slående överensstämmelse. En kartbild med de aktuella observationerna inprickade publicerades i Dansk UFO-Nyt nr 8 1967. Fallet visar ett klart samband mellan UFO-saken och Lehel Répits´ forskningsresultat.

II. Den 1 juni 1968 påträffade man ett pilmärke på en gårdsplan i Vänga vid trakten av Borås. Fallet finns omnämnt i K Gösta Rehns bok "Nya fakta om de flygande tefaten - UFO" utgiven 1969. Rehn som uppenbarligen är övertygad att det aktuella fallet rör sig om en genuin UFO-landning, säger kolugnt "Avtryckets geometriska pilform - en spetstriangel framför en annan triangel, vars spets är avhuggen eller inskjuten i den förra - har inbjudit till spekulation om ett vidare geometriskt och numeriskt mönster där båda trianglarna som bildade pilmönstret uppmättes. De hade tillsammans en längd på 3,10 meter och en bredd på 1,6 meter."

I sitt kompendium DEN GLÖMDA CIVILISATIONEN gör Lehel Répits en geometrisk analys av den skiss över fyndplatsen, som publicerades i Nya Rekord nr 14 1969. Av skissen framgår att man fäst synnerlig vikt vid pilmärket som sådant. DETTA ÄR HELT FELAKTIGT! Lehel Répits visar att det är pilens riktning och de omgivande byggnaderna, som är av största betydelse, ett faktum som tydligen undgått K Gösta Rehn och hans meningsfränder totalt.

Det är många års intensiv och seriöst inriktad forskning som ligger bakom denna fascinerande redogörelse. Det är författarens förhoppning att DEN GLÖMDA CIVILISATIONEN skall väcka intresse för en omprövning av DEN STORA PYRAMIDENS historiska roll, och att den i framtiden kommer att tillmätas den stora betydelse den förtjänar i utforskandet av vår planets förgångna.

DEN STORA PYRAMIDEN ÄR ETT MINNESMÄRKE DÄR EN FORNTIDA CIVILISATION "DEPONERAT" ETT KONCENTRAT AV KUNSKAPER! Det enda som krävs för att tillägna sig detta vetande är ett öppet sinne, där självgodhet och dogmatism ges så lite utrymme som möjligt.